Úřední věstník
Evropské unie

CS
Řada L

2023/2845

27.12.2023

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2023/2845

ze dne 13. prosince 2023,

kterým se mění nařízení (EU) č. 909/2014, pokud jde o disciplínu při vypořádání, přeshraniční poskytování služeb, spolupráci v oblasti dohledu, poskytování bankovních doplňkových služeb a požadavky na centrální depozitáře cenných papírů ze třetích zemí, a mění nařízení (EU) č. 236/2012

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ([4])standardizuje požadavky na vypořádání obchodů s finančními nástroji a pravidla organizace a chování centrálních depozitářů cenných papírů na podporu bezpečného, efektivního a hladkého vypořádání. Uvedené nařízení zavedlo kratší vypořádací lhůty, opatření k zajištění disciplíny při vypořádání, přísné organizační, etické a obezřetnostní požadavky na centrální depozitáře, zvýšené obezřetnostní požadavky a požadavky týkající se dohledu nad centrálními depozitáři a jinými institucemi poskytujícími bankovní služby podporující vypořádání obchodů s cennými papíry a režim umožňující povoleným centrálním depozitářům poskytovat své služby v celé Unii.

(2) Zjednodušení požadavků v určitých oblastech, jež nařízení (EU) č. 909/2014 upravuje, a přiměřenější přístup k těmto oblastem by byl v souladu s Programem pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT) vypracovaným Komisí, který klade důraz na nutnost snižování nákladů a zjednodušení, za účelem dosahování cílů politik Unie co nejefektivnějším způsobem, a jehož účelem je zejména snižování regulační a administrativní zátěže.

(3) Efektivní a odolné poobchodní infrastruktury jsou nezbytnými prvky dobře fungující unie kapitálových trhů a posilují úsilí na podporu investic, růstu a zaměstnanosti v souladu s politickými prioritami Komise. Z uvedeného důvodu je přezkum nařízení (EU) č. 909/2014 jedním z klíčových opatření akčního plánu Komise pro unii kapitálových trhů stanoveného ve sdělení Komise ze dne 24. září 2020 s názvem „Unie kapitálových trhů pro občany a podniky – nový akční plán“.

([1]) Úř. věst. C 367, 26.9.2022, s. 3.
([2]) Úř. věst. C 443, 22.11.2022, s. 87.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 9. listopadu 2023 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. listopadu 2023.
([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

(4) V roce 2019 provedla Komise cílenou konzultaci o uplatňování nařízení (EU) č. 909/2014. Obdržela rovněž podněty od Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (dále jen „orgán ESMA“) zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ([5]) a od Evropského systému centrálních bank (ESCB). Z obdržené zpětné vazby vyplynulo, že zúčastněné strany podporují cíl nařízení (EU) č. 909/2014, tedy podporu bezpečného, efektivního a hladkého vypořádání obchodů s finančními nástroji, a že zásadní změna uvedeného nařízení není nutná. Zpráva, kterou Komise v souladu s nařízením (EU) č. 909/2014 předložila Evropskému parlamentu a Radě, byla zveřejněna dne 1. července 2021. Přestože ne všechna ustanovení uvedeného nařízení jsou již plně použitelná, zpráva poukázala na oblasti, ve kterých je nutné přijmout cílená opatření, jež by zajistila dosažení jeho cíle přiměřenějším, účinnějším a efektivnějším způsobem.

(5) Centrální depozitáři by měli mít možnost ve svých vnitřních pravidlech stanovit, které jiné události než úpadkové řízení představují selhání účastníka. Obvykle jsou tyto události spojeny s neprovedením převodu peněžních prostředků nebo cenných papírů v souladu s podmínkami a vnitřními pravidly systému vypořádání s cennými papíry (dále jen „vypořádací systém“).

(6) Nařízení (EU) č. 909/2014 zavedlo pravidla týkající se disciplíny při vypořádání, která mají předcházet selhání vypořádání obchodů s cennými papíry a tato selhání řešit, a tím zajistit bezpečnost vypořádání obchodů. Měla by být prozkoumána další opatření a nástroje ke zlepšení efektivnosti vypořádání v Unii, jako jsou utváření objemů obchodů nebo částečné vypořádání. Orgán ESMA by proto měl v úzké spolupráci se členy ESCB přezkoumat osvědčené postupy v Unii i na mezinárodní úrovni, s cílem určit všechna příslušná opatření, která by vypořádací systémy nebo účastníci trhu mohli zavést, a vypracovat aktualizované návrhy regulačních technických norem týkajících se opatření, která budou předcházet selhání vypořádání s cílem posílit efektivnost vypořádání.

(7) Mezi pravidla zavedená nařízením (EU) č. 909/2014 patří zejména požadavky na podávání zpráv, režim peněžitých sankcí a povinné náhradní koupě. V současné době se uplatňují pouze požadavky na podávání zpráv a režim peněžitých sankcí. Zkušenosti získané při uplatňování režimu peněžitých sankcí, jakož i vypracování a specifikace rámce pro disciplínu při vypořádání, zejména prostřednictvím nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1229 ([6]),umožnily všem zúčastněným stranám lépe porozumět tomuto rámci a problémům, které jeho uplatňování způsobuje. Zejména by měl být vyjasněn rozsah peněžitých sankcí a postup povinné náhradní koupě stanovené v nařízení (EU) č. 909/2014. Aby bylo možné odlišit požadavky týkající se peněžitých sankcí od požadavků týkajících se povinné náhradní koupě, měly by být tyto požadavky stanoveny v samostatných článcích.

(8) Na selhání vypořádání, jehož důvod nelze přičítat účastníkům, a na operace, které nejsou považovány za obchodování, by se peněžité sankce ani povinné náhradní koupě neměly vztahovat, neboť uplatnění těchto opatření na tato selhání vypořádání a operace by nebylo proveditelné nebo by mohlo mít nepříznivé důsledky pro trh. V případě povinné náhradní koupě tomu tak pravděpodobně bude v případě některých obchodů na primárním trhu, obchodů zajišťujících financování, výkonu práv ve společnostech, reorganizací nebo vytváření a vykupování podílových jednotek fondů, operací přeskupování nebo jiných druhů obchodů, u nichž je postup náhradní koupě nepotřebný. Obdobně by se opatření k zajištění disciplíny při vypořádání neměla vztahovat na účastníky způsobující selhání vypořádání, proti nimž bylo zahájeno úpadkové řízení, nebo kteří jsou ústředními protistranami, s výjimkou obchodů uzavřených ústřední protistranou, u nichž tato ústřední protistrana nevstupuje mezi protistrany.

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

([6]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/1229 ze dne 25. května 2018, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014, pokud jde o regulační technické normy pro zajištění disciplíny při vypořádání (Úř. věst. L 230, 13.9.2018, s. 1).

(9) Peněžité sankce by měly být vypočítány za každý obchodní den po dobu trvání selhání vypořádání. Při definování parametrů pro výpočet peněžitých sankcí je třeba vzít v úvahu možnost existence prostředí se zápornou úrokovou sazbou. Odstranění jakýchkoli nežádoucích motivací k selhání, jež by mohly v prostředí s nízkou nebo zápornou úrokovou sazbou vzniknout, je nezbytné k zabránění nezamýšleným účinkům na účastníka, který selhání vypořádání nezpůsobil. Komise by měla pravidelně přezkoumávat parametry používané pro výpočet peněžitých sankcí a na základě tohoto přezkumu by měla zvážit případné změny metody používané pro výpočet těchto sankcí, například stanovení progresivních sazeb.

(10) Povinné náhradní koupě by mohly mít negativní účinky, a to za normálních, i za krizových podmínek na trhu. Povinné náhradní koupě by proto měly být krajním opatřením, a měly by se uplatnit pouze pokud jsou současně splněny obě tyto podmínky: zaprvé, pokud uplatnění jiných opatření, jako jsou peněžité sankce nebo pozastavení účasti, ze strany centrálních depozitářů, ústředních protistran nebo obchodních systémů vůči účastníkům, kteří soustavně a systematicky způsobují selhání vypořádání, nevedlo k dlouhodobě udržitelnému snížení selhání vypořádání v Unii nebo k zachování snížené míry selhání vypořádání v Unii, a zadruhé, pokud míra selhání vypořádání má, nebo pravděpodobně bude mít, negativní dopad na finanční stabilitu Unie.

(11) Při zvažování, zda zavést povinné náhradní koupě, by Komise měla kromě konzultace s Evropskou radou pro systémová rizika požádat orgán ESMA o analýzu nákladů a přínosů. Na základě této analýzy nákladů a přínosů by Komise měla mít možnost zavést povinné náhradní koupě prostřednictvím prováděcího aktu. Uvedený prováděcí akt by měl upřesnit, na které finanční nástroje nebo kategorie obchodů se mají povinné náhradní koupě vztahovat.

(12) Uplatnění náhradních koupí na řetězec obchodů se stejným finančním nástrojem prováděných protistranami, které jsou účastníky centrálního depozitáře, by mohlo vést ke zbytečným duplicitním nákladům a ovlivnit likviditu daného finančního nástroje. Aby se takovým důsledkům předešlo, měli by mít účastníci těchto obchodů k dispozici mechanismus přenesení. Každý účastník, který je zapojen v řetězci obchodů, by měl mít možnost přenést povinnost náhradní koupě na dalšího účastníka.

(13) Povinné náhradní koupě umožňují úhradu rozdílu mezi cenou finančního nástroje při náhradní koupi a jeho původní obchodní cenou, který má prodávající zaplatit kupujícímu, pouze tehdy, je-li tato referenční cena z náhradní koupě vyšší než původní obchodní cena. Tato asymetrie by mohla přinášet nepatřičnou výhodu kupujícímu v případě, kdy je referenční cena náhradní koupě nižší než původní obchodní cena. Znemožnila by také použití mechanismu přenesení, neboť zejména částky k úhradě se mohou v jednotlivých krocích řetězce obchodů lišit v závislosti na tom, kdy každý zprostředkovatel náhradní koupi provede. Proto by tato asymetrie měla být odstraněna s cílem zajistit, aby byly vůči obchodujícím stranám uplatněny takové hospodářské podmínky, které by byly uplatněny, kdyby se uskutečnila původní transakce.

(14) Povinné postupy náhradní koupě podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2012 ([7]) se přestaly uplatňovat dne 1. února 2022 v důsledku vstupu nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2018/1229 v platnost. Postupy povinné náhradní koupě podle nařízení (EU) č. 236/2012 se však uplatňovaly nezávisle na režimu podle nařízení (EU) č. 909/2014 a měly by se tedy uplatňovat i nadále. Ustanovení upravující povinné náhradní koupě v nařízení (EU) č. 236/2012 je proto vhodné obnovit. Na obchody, které budou spadat do oblasti působnosti uvedeného ustanovení, by se neměla vztahovat povinnost náhradní koupě podle nařízení (EU) č. 909/2014.

(15) Obchody, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, mohou být nezajištěné, a proto každý člen obchodního systému nebo obchodující strana nesou riziko selhání protistrany. Přenesení tohoto rizika na jiné subjekty, jako jsou účastníci centrálního depozitáře, by tyto účastníky nutilo krýt svou expozici riziku selhání protistrany kolaterálem, což by mohlo vést k neúměrnému zvýšení nákladů na vypořádání obchodů s cennými papíry. Odpovědnost za úhradu cenového rozdílu, peněžité náhrady a nákladů náhradní koupě by tudíž měli nést podle konkrétní situace člen obchodního systému způsobující selhání vypořádání nebo obchodující strana způsobující selhání vypořádání.

([7]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 236/2012 ze dne 14. března 2012 o prodeji na krátko a některých aspektech swapů úvěrového selhání (Úř. věst. L 86, 24.3.2012, s. 1).

(16) V případech, kdy se uplatní povinné náhradní koupě, by mělo být možné, aby Komise jejich uplatňování v určitých výjimečných situacích dočasně pozastavila. Toto pozastavení by v případě nutnosti mělo být umožněno u konkrétních kategorií finančních nástrojů k zamezení vážnému ohrožení finanční stability nebo řádného fungování finančních trhů v Unii nebo k jejich řešení. Toto pozastavení by mělo být přiměřené uvedeným cílům.

(17) Orgán ESMA by měl vypracovat aktualizované návrhy regulačních technických norem s cílem zohlednit změny nařízení (EU) č. 909/2014 zavedené tímto nařízením. To by Komisi umožnilo provést veškeré nezbytné opravy nebo změny k upřesnění požadavků stanovených v těchto stávajících regulačních technických normách. Orgán ESMA by měl rovněž vypracovat návrhy regulačních technických norem k upřesnění podrobností mechanismu přenesení, druhů obchodů, u nichž je postup náhradní koupě nepotřebný, a toho, jakým způsobem při provádění povinné náhradní koupě zohlednit specifika retailových investorů.

(18) Pokud centrální depozitář cenných papírů nevykonává činnost související s vypořádáním před zahájením procesu povolování, měla by kritéria určující, které dotčené orgány by do tohoto povolovacího procesu měly být zapojeny, zohledňovat předpokládanou činnost související s vypořádáním, aby bylo zajištěno zohlednění názorů všech dotčených orgánů, které by se o činnost tohoto centrálního depozitáře mohly potenciálně zajímat.

(19) Pokud o povolení žádá nový centrální depozitář, ale splnění určitých požadavků nelze posoudit, protože centrální depozitář ještě nezahájil činnost, měl by mít příslušný orgán možnost udělit povolení, pokud lze důvodně předpokládat, že tento centrální depozitář splní požadavky nařízení (EU) č. 909/2014, jakmile skutečně zahájí svou činnost. Uvedené posouzení je obzvláště důležité, pokud jde o používání technologie distribuovaného registru a uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/858 ([8]).

(20) Přestože nařízení (EU) č. 909/2014 požaduje, aby vnitrostátní orgány dohledu spolupracovaly s dotčenými orgány a zapojily je do své činnosti, vnitrostátní orgány dohledu nemusí tyto dotčené orgány informovat o tom, zda nebo jak byly jejich názory zohledněny ve výsledku povolovacího procesu nebo zda byly v průběhu pravidelného prověření a vyhodnocení zjištěny další problémy. Dotčené orgány by proto měly mít možnost vydávat odůvodněná stanoviska k povolení centrálních depozitářů a k procesu prověření a vyhodnocení. Příslušné orgány by měly tato stanoviska zohlednit nebo vysvětlit, proč se těmito stanovisky neřídily. Příslušné orgány by měly o výsledcích povolovacího procesu informovat dotčené orgány, jakož i další konzultované orgány. Příslušné orgány by měly o výsledcích procesu prověření a vyhodnocení informovat dotčené orgány, orgán ESMA a kolegium.

(21) Ustanovení týkající se lhůt pro udělení povolení centrálnímu depozitáři zajišťovat základní služby externě u třetí strany nebo rozšířit své činnosti o určité další služby by měla být změněna tak, aby se odstranil nezamýšlený nesoulad mezi těmito lhůtami a lhůtami obecného povolovacího procesu.

(22) Pravidelná prověření a vyhodnocení centrálních depozitářů příslušnými orgány jsou nezbytná k zajištění toho, aby centrální depozitáři měli neustále zavedena vhodná opatření, strategie, postupy a mechanismy pro hodnocení rizik, jimž centrální depozitáři jsou nebo mohou být vystaveni nebo jež by mohla představovat ohrožení hladkého fungování trhů s cennými papíry. Zkušenosti však ukázaly, že každoroční prověření a vyhodnocení představuje nepřiměřenou zátěž pro centrální depozitáře i pro příslušné orgány a má omezenou přidanou hodnotu. S výhradou minimální četnosti jednou za tři roky by příslušné orgány měly mít možnost stanovit pro každého centrálního depozitáře vhodnější četnost těchto prověření a vyhodnocení, aby se tato zátěž zmírnila a zabránilo se zdvojování informací v jednotlivých procesech. Kromě toho by měl příslušný orgán při posuzování vhodné četnosti a hloubky těchto prověření a vyhodnocení zvážit, co je přiměřené s ohledem na velikost, systémový význam, rizikový profil, povahu, rozsah a složitost centrálního depozitáře. Pravomoci příslušných orgánů v oblasti dohledu a cíl zajistit

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/858 ze dne 30. května 2022 o pilotním režimu pro tržní infrastruktury založené na technologii distribuovaného registru a o změně nařízení (EU) č. 600/2014 a (EU) č. 909/2014 a směrnice 2014/65/EU (Úř. věst. L 151, 2.6.2022, s. 1).

finanční stabilitu by však neměly být narušeny. Příslušné orgány by proto měly mít i nadále možnost provést jakákoliv dodatečná prověření a vyhodnocení. Centrální depozitáři poskytující bankovní doplňkové služby podléhají rovněž přezkumu a hodnocení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([9]).

(23) Centrální depozitář by měl být připraven čelit situacím, které by mu potenciálně mohly bránit v tom, aby pokračoval ve výkonu svých nejdůležitějších operací a služeb, a měl by být schopen posoudit účelnost všech možností ozdravení nebo řádné likvidace v těchto situacích. Nařízení (EU) č. 909/2014 zavedlo v tomto ohledu požadavky, které zejména stanoví, že příslušný orgán má vyžadovat, aby centrální depozitář předložil náležitý ozdravný plán, a má zajistit, aby byl pro každého centrálního depozitáře zaveden a udržován vhodný plán řešení krize. V současné době však neexistuje harmonizovaný režim řešení krize, na němž by mohl být plán řešení krize založen. Centrální depozitáři, kteří mají povolení nabízet bankovní doplňkové služby, spadají do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ([10]). Pro centrální depozitáře, kteří nemají povolení takové služby poskytovat, však žádná zvláštní ustanovení neexistují, a nejsou proto považováni za úvěrové instituce podle směrnice 2014/59/EU s povinností mít vypracované ozdravné plány a plány řešení krize. Proto by měla být poskytnuta vyjasnění za účelem lepšího sladění požadavků platných pro centrální depozitáře s ohledem na to, že rámec Unie pro ozdravné postupy a řešení krize pro všechny centrální depozitáře neexistuje. Aby se předešlo zdvojování požadavků, pokud byl pro centrálního depozitáře vypracován ozdravný plán a plán řešení krize podle směrnice 2014/59/EU, neměl by mít tento centrální depozitář povinnost vypracovávat ozdravné plány nebo plány řádné likvidace podle nařízení (EU) č. 909/2014, pokud informace, které mají být v těchto plánech obsaženy, již byly poskytnuty. Tito centrální depozitáři by však měli svému příslušnému orgánu poskytnout ozdravné plány vypracované podle uvedené směrnice.

(24) Postup stanovený v nařízení (EU) č. 909/2014 týkající se poskytování služeb registrace a centrální evidence ze strany centrálního depozitáře v souvislosti s finančními nástroji vydanými podle práva jiného členského státu, než je právo členského státu, v němž je centrální depozitář povolen, se ukázal být zatěžující a některé z jeho požadavků jsou nejasné. Uvedený proces je pro centrální depozitáře nepřiměřeně nákladný a zdlouhavý. Tento postup by se proto měl vyjasnit a zjednodušit za účelem lepšího odstranění překážek přeshraničního vypořádání, aby povolení centrální depozitáři mohli plně využívat volného pohybu služeb v Unii. Aniž jsou dotčena opatření, která musí centrální depozitáři přijmout s cílem umožnit svým uživatelům dodržovat vnitrostátní právo, mělo by být zřejmé, který právní rámec je relevantní pro posouzení, jež je centrální depozitář povinen provést podle nařízení (EU) č. 909/2014 v souvislosti s opatřeními, která hodlá přijmout, aby svým uživatelům umožnil dodržovat právo jiného členského státu, a že je toto posouzení omezeno pouze na akcie. Příslušnému orgánu hostitelského členského státu by měla být nabídnuta možnost vyjádřit se k posouzení týkajícímu se práva tohoto členského státu. Konečné rozhodnutí by mělo být ponecháno na příslušném orgánu domovského členského státu.

(25) S cílem usnadnit spolupráci v oblasti dohledu nad centrálními depozitáři poskytujícími přeshraniční služby by měl mít příslušný orgán domovského členského státu možnost přizvat k účasti na kontrolách na místě v pobočkách pracovníky příslušných orgánů hostitelských členských států a orgánu ESMA. Tento příslušný orgán domovského členského státu by měl rovněž orgánu ESMA a kolegiu předávat zjištění z kontrol na místě a informace o nápravných opatřeních nebo sankcích, o nichž rozhodl.

([9]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

(26) Nařízení (EU) č. 909/2014 vyžaduje spolupráci orgánů, které mají zájem na činnosti centrálních depozitářů, kteří nabízejí služby ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle právních předpisů více než jednoho členského státu. Opatření v oblasti dohledu však zůstávají roztříštěná a mohou vést k rozdílům v přidělování a povaze pravomocí dohledu v závislosti na dotčeném centrálním depozitáři. Tato roztříštěnost vytváří překážky pro přeshraniční poskytování služeb centrálních depozitářů v Unii, udržuje zbývající nedostatky na trhu Unie pro vypořádání a má negativní dopad na stabilitu finančních trhů Unie. Přestože nařízení (EU) č. 909/2014 umožňuje zřizovat kolegia, tato možnost je využívána zřídka. Za účelem zajištění účinné a efektivní koordinace dohledu ze strany příslušných orgánů by zřízení kolegií mělo být za určitých podmínek povinné. Kolegium orgánů dohledu by mělo být zřízeno pro centrální depozitáře, jejichž činnost je považována za zásadní pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů nejméně ve dvou hostitelských členských státech. Kolegium zřízené podle tohoto nařízení by nemělo bránit jiným formám spolupráce mezi příslušnými orgány ani je nahrazovat. Orgán ESMA by měl vypracovat návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní kritéria, na jejichž základě lze určit, zda mají činnosti zásadní význam. Členové kolegia by měli mít možnost požádat kolegium o přijetí nezávazného stanoviska k problémům zjištěným během procesu prověření a vyhodnocení centrálního depozitáře, během prověření a vyhodnocení poskytovatelů bankovních doplňkových služeb nebo ve vztahu k otázkám, které se týkají problémů rozšíření nebo externího zajištění činností a služeb poskytovaných centrálním depozitářem, nebo k případnému porušení požadavků nařízení (EU) č. 909/2014, které vyplývají z poskytování služeb v hostitelském členském státě. Nezávazná stanoviska by se měla přijímat prostou většinou hlasů.

(27) Orgán ESMA a příslušné orgány mají v současné době omezené množství informací o službách, které centrální depozitáři ze třetích zemí nabízejí ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva některého členského státu, a to z důvodu několika faktorů. Prvním je odložená použitelnost (bez konečného data) požadavků na uznání centrálních depozitářů ze třetích zemí, kteří v Unii poskytovali služby související s registrací a centrální evidencí již před datem použitelnosti nařízení (EU) č. 909/2014, stanovená v čl. 69 odst. 4 uvedeného nařízení. Druhým je skutečnost, že pokud centrální depozitář ze třetí země poskytuje pouze služby vypořádání, požadavkům na uznání nepodléhá. Třetím je pak skutečnost, že nařízení (EU) č. 909/2014 nevyžaduje, aby centrální depozitáři ze třetích zemí informovali orgány Unie o svých činnostech vedených ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva některého členského státu. Vzhledem k uvedenému nedostatku informací nejsou emitenti ani veřejné orgány na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni schopni v případě potřeby posoudit činnost těchto centrálních depozitářů v Unii. Centrální depozitáři ze třetích zemí by proto měli mít povinnost informovat orgány Unie o svých činnostech v souvislosti s finančními nástroji vydanými podle práva některého členského státu.

(28) Nařízení (EU) č. 909/2014 vyžaduje, aby alespoň jedna třetina členů vedoucího orgánu centrálního depozitáře, nejméně však dva, byla nezávislá. Aby bylo zajištěno jednotnější uplatňování pojmu nezávislosti, měl by být tento pojem vyjasněn v souladu s definicí „nezávislých členů“ podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ([11]).

(29) Nařízení (EU) č. 909/2014 neobsahuje zvláštní požadavky použitelné v případě nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti na kapitálu centrálních depozitářů. Takové požadavky, včetně požadavků na postupy, které je třeba dodržovat, by proto měly být zavedeny s cílem zajistit jednotné uplatňování požadavků týkajících se vlastnické struktury centrálního depozitáře, obdobně jako je tomu v případě ustanovení stanovených v nařízení (EU) č. 648/2012 a směrnici 2013/36/EU. Orgán ESMA by měl vypracovat obecné pokyny k posuzování vhodnosti každé osoby, která bude řídit činnost centrálního depozitáře, jakož i k procesním pravidlům a hodnotícím kritériím pro obezřetnostní posuzování přímého nebo nepřímého nabývání a zvyšování účastí v centrálních depozitářích.

(30) Za účelem zajištění právní jistoty, pokud jde o klíčová opatření, k nimž by měly výbory uživatelů poskytovat vedoucímu orgánu stanoviska, by mělo být dále vyjasněno, jaké prvky jsou zahrnuty do „úrovně služeb“.

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

(31) Vzhledem ke klíčové úloze centrálních depozitářů, pokud jde o bezpečnost obchodů, by měli centrální depozitáři rizika spojená s úschovou cenných papírů a vypořádáním obchodů s cennými papíry nejen omezovat, ale měli by se je rovněž snažit minimalizovat.

(32) Někteří centrální depozitáři usazení v Unii provozují vypořádací systémy, které uplatňují odložené netto vypořádání. Tito centrální depozitáři by měli přiměřeně měřit, sledovat a řídit rizika vyplývající z používání tohoto vypořádání.

(33) Za určitých okolností může být cenný papír vydán podle práva obchodních společností nebo podobného práva dvou různých členských států. To platí zejména u dluhových cenných papírů, je-li emitent registrován v jednom členském státě a cenné papíry jsou vydány podle práva jiného členského státu. Je důležité vyjasnit, že v takových případech by se mělo i nadále uplatňovat právo obchodních společností nebo podobné právo obou členských států. Volba rozhodného práva se nemá řídit nařízením (EU) č. 909/2014, a proto by měla být ponechána na uvážení emitentů nebo by měla být jiným způsobem určena právními předpisy.

(34) Aby bylo zajištěno, že emitenti, kteří si sjednají vedení svých cenných papírů u centrálního depozitáře usazeného v jiném členském státě, mohou dodržovat příslušná ustanovení práva obchodních společností nebo podobného práva daného členského státu, měly by členské státy pravidelně aktualizovat seznam takových klíčových příslušných ustanovení vnitrostátního práva a sdělit jej za účelem zveřejnění orgánu ESMA.

(35) S cílem zabránit rizikům pro vypořádání souvisejícím s platební neschopností zúčtovatele by centrální depozitář měl, kdykoli je to vhodné a možné, provádět vypořádání peněžních plateb ve svém vypořádacím systému prostřednictvím účtů otevřených u centrální banky. Není-li tato možnost vhodná a možná, například v situaci, kdy centrální depozitář nesplňuje podmínky pro otevření účtu u jiné centrální banky, než je centrální banka v jeho domovském členském státě, měl by mít tento centrální depozitář možnost vypořádat peněžní platby ve všech svých vypořádacích systémech nebo jejich části v jiné měně, než je měna země, v níž je centrální depozitář usazen, prostřednictvím účtů otevřených u centrálních depozitářů nebo úvěrových institucí, které mají povolení poskytovat bankovní služby za podmínek stanovených v nařízení (EU) č. 909/2014.

(36) Za účelem lepší podpory efektivnosti vypořádacího trhu, prohloubení kapitálových trhů a posílení přeshraničního vypořádání by centrální depozitář, který má povolení poskytovat bankovní doplňkové služby v souladu s nařízením (EU) č. 909/2014 a jehož příslušná rizika jsou již sledována, měl mít možnost nabízet centrálním depozitářům, kteří nemají povolení podle směrnice 2013/36/EU, služby související s vypořádáním peněžních plateb v jiné měně, než je měna země, v níž je centrální depozitář usilující o využívání těchto služeb usazen, bez ohledu na to, zda jsou součástí téže skupiny společností. Povolení k určení centrálních depozitářů nebo úvěrových institucí by mělo být použito pouze pro vypořádání peněžních plateb ve všech vypořádacích systémech nebo části vypořádacích systémů centrálního depozitáře, který usiluje o využívání bankovních doplňkových služeb. Nemělo by být používáno pro účely výkonu jiných činností. Centrální depozitář, který má v úmyslu provádět vypořádání peněžních plateb ve všech svých vypořádacích systémech nebo jejich části prostřednictvím vlastních účtů nebo který má v úmyslu poskytovat jakékoli bankovní doplňkové služby, by měl mít rovněž možnost získat povolení k této činnosti za podmínek stanovených v nařízení (EU) č. 909/2014.

(37) Pod přiměřenou prahovou hodnotou by centrální depozitáři, kteří nemají povolení poskytovat bankovní doplňkové služby, měli mít možnost provádět vypořádání peněžních plateb prostřednictvím účtů otevřených u centrálních depozitářů s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby v souladu s nařízením (EU) č. 909/2014 a prostřednictvím účtů otevřených u jakékoli úvěrové instituce v jakékoli měně. Tato prahová hodnota by měla spočívat v maximální souhrnné částce pro vypořádání peněžních plateb. Kromě toho by prahová hodnota měla být nastavena tak, aby podporovala efektivnost vypořádání a umožňovala centrálním depozitářům dosáhnout takové úrovně peněžního vypořádání, po jejímž překročení se stává relevantním požadavek na bankovní povolení podle směrnice 2013/36/EU nebo připojení k emisní centrální bance, a zároveň by měla zajišťovat finanční stabilitu a omezovat rizikové důsledky vyplývající z výjimek použitelných v rámci této prahové hodnoty. Kalibrace prahové hodnoty by měla zohlednit potřebu centrálního depozitáře vypořádávat platby v různých měnách, zejména ve vztahu k nejlikvidnějším měnám, a zároveň stanovit vhodný limit, který by se vztahoval na centrálního depozitáře jako celek. Kalibrace prahové hodnoty by měla rovněž zohlednit potřebu zabránit neúmyslnému odklonu od vypořádání v penězích centrální banky.

(38) Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovnictví), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ([12]) (dále jen „orgán EBA“), by měl být jako orgán se specializací na oblast bankovnictví a úvěrových rizik pověřen vypracováním návrhů regulačních technických norem, v nichž stanoví vhodnou prahovou hodnotu a upřesní veškeré související vhodné požadavky na řízení rizik a obezřetnostní požadavky. Orgán EBA by měl rovněž úzce spolupracovat s členy ESCB a s orgánem ESMA. Komise by měla být zmocněna přijímat tyto regulační technické normy v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Příslušné orgány, které pravidelně sledují prahovou hodnotu, by měly svá zjištění spolu s podkladovými údaji předávat orgánům ESMA a EBA a svá zjištění členům ESCB, zejména s cílem poskytnout podklady pro pravidelnou zprávu o bankovních doplňkových službách, kterou by měl vypracovat orgán EBA ve spolupráci s členy ESCB a orgánem ESMA.

(39) Centrální depozitáři, včetně centrálních depozitářů s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby, a určené úvěrové instituce by ve svých rámcích řízení rizik a obezřetnostních rámcích měli krýt příslušná rizika. Nástroje ke krytí těchto rizik by měly zahrnovat udržování dostatečných způsobilých likvidních zdrojů ve všech příslušných měnách a zajištění toho, aby stresové scénáře byly dostatečně silné. Centrální depozitáři cenných papírů by rovněž měli zajistit řízení a krytí odpovídajících rizik likvidity na základě vysoce spolehlivých dohod o financování s důvěryhodnými institucemi; tyto dohody by měly být závazné nebo podobně spolehlivé. Centrální depozitáři, kteří poskytují bankovní doplňkové služby, by rovněž měli mít zvláštní pravidla a postupy pro řešení potenciálních úvěrových rizik, rizik likvidity a rizik koncentrace vyplývajících z poskytování těchto služeb. Orgán EBA by měl vypracovat návrhy regulačních technických norem, kterými aktualizuje stávající regulační technické normy za účelem zohlednění uvedených změn obezřetnostních požadavků. Díky tomu by Komise mohla provést veškeré nezbytné změny s cílem vyjasnit požadavky stanovené v těchto regulačních technických normách, například požadavky na řízení možných deficitů likvidity.

(40) Ukázalo se, že lhůta pouhého jednoho měsíce, kterou mají dotčené orgány a příslušné orgány na vydání odůvodněného stanoviska k povolení poskytovat bankovní doplňkové služby, je příliš krátká na to, aby mohly tyto orgány provést důkladnou analýzu. Proto by v tomto nařízení měla být stanovena lhůta delší, dvouměsíční.

(41) Aby měli centrální depozitáři usazení v Unii a centrální depozitáři ze třetích zemí dostatek času na podání žádosti o povolení a uznání jejich činností, bylo datum použitelnosti požadavků na povolování a uznávání podle nařízení (EU) č. 909/2014 původně odloženo až do přijetí rozhodnutí o povolení nebo uznání podle uvedeného nařízení. Od vstupu uvedeného nařízení v platnost již uplynula dostatečná doba. Uvedené požadavky by se proto měly začít uplatňovat za účelem zajištění jednak rovných podmínek mezi všemi centrálními depozitáři nabízejícími služby ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva některého členského státu, a jednak toho, aby měly uvedené orgány na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni nezbytné informace k zajištění ochrany investorů a sledování finanční stability.

(42) Nařízení (EU) č. 909/2014 v současné době vyžaduje, aby orgán ESMA ve spolupráci s orgánem EBA, příslušnými vnitrostátními orgány a dotčenými orgány vypracovával výroční zprávy týkající se dvanácti témat a každoročně je předkládal Komisi. Vzhledem k povaze určitých témat, která nevyžadují každoroční aktualizaci, je tento požadavek nepřiměřený. Četnost a počet těchto zpráv by proto měly být přehodnoceny, aby se snížila zátěž orgánu ESMA a příslušných orgánů, při současném zajištění, že Komise bude mít k dispozici informace, které potřebuje k přezkumu provádění nařízení (EU) č. 909/2014. Vzhledem ke změnám režimu disciplíny při vypořádání podle nařízení (EU) č. 909/2014, zavedeným tímto nařízením, je však vhodné požadovat, aby orgán ESMA pro Komisi pravidelně vypracovával zprávy o některých dalších tématech, jako jsou opatření přijatá příslušnými orgány k řešení situací, kdy je efektivnost vypořádání centrálního depozitáře během šestiměsíčního období výrazně nižší než průměrná úroveň efektivnosti vypořádání zaznamenaná na trhu v Unii, a možnost uplatnění dalších regulačních nástrojů ke zlepšení efektivnosti vypořádání v Unii. Kromě toho by měl orgán ESMA ve spolupráci s členy ESCB rovněž předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o možném zkrácení cyklu vypořádání, v níž poskytne informace o možném budoucím vývoji v této oblasti. Orgán EBA by měl vypracovat výroční zprávu, která se zaměří na zjištění příslušných orgánů vyplývající z jejich sledování prahové hodnoty pro vypořádání peněžních

([12]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

plateb. Na žádost Komise by měl orgán ESMA poskytnout analýzu nákladů a přínosů, která by měla sloužit jako základ pro prováděcí akt o povinné náhradní koupi.

(43) Za účelem zajištění účinnosti tohoto nařízení by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, aby Komise měla možnost při vypracovávání parametrů pro stanovení výše peněžitých sankcí zohlednit dobu trvání selhání vypořádání, míru selhání vypořádání podle kategorie finančních nástrojů a účinek, který mohou mít nízké nebo záporné úrokové sazby na motivaci protistran a na selhání vypořádání, a tyto parametry přezkoumala a dále aby upřesnila, které důvody selhání vypořádání nelze považovat za přičitatelné účastníkům a které operace se nepovažují za obchodování. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([13]). Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(44) Komise by měla být zmocněna přijmout v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU a články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010 regulační technické normy vypracované orgány EBA a ESMA, pokud jde o: specifikace postupu povinné náhradní koupě týkající se podrobností mechanismu přenesení, druhy transakcí, u nichž je postup náhradní koupě nepotřebný, a způsob zohlednění specifik retailových investorů při provádění povinné náhradní koupě; informace, které mají oznamovat centrální depozitáři ze třetích zemí; podmínky pro to, aby byla činnost centrálního depozitáře považována za činnost zásadního významu; pravidla a postupy, které musí stanovit centrální depozitář poskytující bankovní doplňkové služby; podrobnosti měření, sledování, řízení a vykazování úvěrového rizika a rizika likvidity ze strany centrálních depozitářů v souvislosti s odloženým netto vypořádáním; prahovou hodnotu, pod kterou mohou centrální depozitáři k vypořádání peněžních plateb využít jakoukoli úvěrovou instituci, a aktualizované obezřetnostní požadavky na likviditu a pravidla a postupy týkající se úvěrového rizika, rizika likvidity a rizika koncentrace v případě centrálních depozitářů s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby.

(45) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provádění změn zavedených tímto nařízením, zejména s ohledem na uplatňování a pozastavení požadavků na povinné náhradní koupě, pokud se použijí, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([14]). Bude-li to v závažných, naléhavých a řádně odůvodněných případech spojených s uplatněním a pozastavením náhradní koupě, měla by Komise přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty.

(46) Akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty přijaté v souladu s články 290 a 291 Smlouvy o fungování EU představují právní akty Unie. Podle čl. 127 odst. 4 a čl. 282 odst. 5 Smlouvy o fungování EU má být Evropská centrální banka (ECB) konzultována ohledně každého návrhu aktu Unie v oblastech spadajících do její působnosti. Je-li konzultace s ECB vyžadována podle Smluv, musí být ECB řádně konzultována ohledně aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů přijatých podle tohoto nařízení.

([13]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

([14]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(47) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zvýšit rozsah poskytování přeshraničního vypořádání ze strany centrálních depozitářů, snížit administrativní zátěž a náklady na dodržování předpisů a zajistit, aby orgány měly dostatek informací ke sledování rizik, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejich rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(48) Uplatňování revidované oblasti působnosti pravidel o peněžitých sankcích, nových požadavků týkajících se zřizování kolegií orgánů dohledu, předkládání oznámení centrálními depozitáři ze třetích zemí o základních službách, které poskytují ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva některého členského státu, nových pravidel pro odložené netto vypořádání, revidované prahové hodnoty, pod níž mohou úvěrové instituce nabízet vypořádání peněžních plateb v části vypořádacího systému centrálního depozitáře, a revidovaných obezřetnostních požadavků vztahujících se na úvěrové instituce nebo centrální depozitáře s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby podle článku 59 nařízení (EU) č. 909/2014 by mělo být buď odloženo, nebo by se na ně měla vztahovat vhodná přechodná ustanovení, aby se poskytl dostatek času na přijetí nezbytných aktů v přenesené pravomoci, které tyto požadavky blíže upřesňují. Vzhledem ke změnám zavedeným tímto nařízením, pokud jde o postup týkající se volného pohybu služeb v jiném členském státě, je rovněž vhodné vyjasnit pravidla, jimž by mělo podléhat poskytování služeb centrálními depozitáři v jiných členských státech, než je domovský členský stát, a zřízení pobočky v jiném členském státě. Vzhledem ke změnám zavedeným tímto nařízením, pokud jde o četnost a obsah zpráv předkládaných orgánem ESMA Komisi, a s cílem poskytnout orgánu ESMA dostatek času na přípravu těchto nových zpráv, by měla být odložena použitelnost ustanovení upravujících požadavky na obsah některých z těchto zpráv, a k 30. dubnu 2024 by mělo být požadováno předložení pouze těch zpráv, které jsou zpracovány podle stávajících pravidel.

(49) Nařízení (EU) č. 909/2014 a (EU) č. 236/2012 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 909/2014

Nařízení (EU) č. 909/2014 se mění takto:

1) V čl. 2 se odstavec 1 mění takto:

a) bod 26 se nahrazuje tímto:

„26) „selháním“, pokud jde o účastníka, situace, kdy je proti účastníkovi zahájeno úpadkové řízení ve smyslu čl. 2 písm. j) směrnice 98/26/ES, nebo situace, kterou vnitřní pravidla centrálního depozitáře označují jako selhání;“;

b) doplňují se nové body, které znějí:

„47) „skupinou“ skupina ve smyslu čl. 2 bodu 11 směrnice 2013/34/EU;

48) „úzkým propojením“ úzké propojení ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 35 směrnice 2014/65/EU;

49) „kvalifikovanou účastí“ přímá nebo nepřímá účast v centrálním depozitáři, která představuje alespoň 10 % základního kapitálu nebo hlasovacích práv, ve smyslu článků 9, 10 a 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES (*), nebo která umožňuje uplatňovat podstatný vliv na řízení centrálního depozitáře;

50) „odloženým netto vypořádáním“ mechanismus vypořádání, v jehož rámci příkazy k převodu peněžních prostředků nebo cenných papírů v souvislosti s obchody s cennými papíry, které provádějí účastníci vypořádacího systému, podléhají vzájemnému započtení (nettingu) a v jehož rámci se vypořádání čistých pohledávek a závazků účastníků uskutečňuje na konci předem stanovených cyklů vypořádání v průběhu nebo na konci obchodního dne;

_____

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38).“

2) V čl. 6 odst. 5 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„5. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci se členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění opatření určených k prevenci selhání vypořádání, aby se zvýšila efektivnost vypořádání, přičemž jde zejména o:

a) opatření, která mají investiční podniky přijmout v souladu s odst. 2 prvním pododstavcem;

b) podrobnosti o postupech usnadňujících vypořádání podle odstavce 3, které by mohly zahrnovat utváření objemů obchodů, částečné vypořádání obchodů se selháním a používání programů automatického půjčování/výpůjček poskytovaných některými centrálními depozitáři, a

c) podrobnosti týkající se podpůrných a stimulačních opatření pro včasné vypořádání obchodů podle odstavce 4.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 17. července 2025.“;

3) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„*Článek 7*

Opatření k řešení selhání vypořádání

1. Centrální depozitář u každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede systém pro sledování případů selhání vypořádání obchodů s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1. Pravidelně předkládá zprávy příslušnému orgánu a dotčeným orgánům, pokud jde o počet a podrobnosti případů selhání vypořádání a další důležité informace, včetně opatření, která centrální depozitář a jeho účastníci zamýšlejí přijmout ke zvýšení efektivnosti vypořádání. Tyto zprávy zveřejňuje centrální depozitář jednou ročně v souhrnné a anonymní podobě. Příslušné orgány sdílejí veškeré důležité informace o případech selhání vypořádání s orgánem ESMA.

2. Centrální depozitář u každého vypořádacího systému, který provozuje, zavede postupy, jež usnadní vypořádání obchodů s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1, jež nejsou vypořádány v určený den vypořádání. Tyto postupy stanoví mechanismus sankcí, který slouží jako účinný prostředek k odrazení účastníků, kteří způsobí selhání vypořádání.

Před zavedením postupů podle prvního pododstavce konzultuje centrální depozitář příslušné obchodní systémy a ústřední protistrany, ve vztahu k nimž služby vypořádání poskytuje.

Mechanismus sankcí uvedený v prvním pododstavci zahrnuje peněžité sankce pro účastníky, kteří způsobí selhání vypořádání (dále jen „účastníci způsobující selhání vypořádání“). Peněžité sankce se vypočítávají za každý obchodní den, kdy obchod není vypořádán, od určeného dne vypořádání do dne vypořádání nebo do dvoustranného zrušení obchodu. Peněžité sankce nesmějí být nastaveny jako zdroj příjmů pro centrálního depozitáře.

3. Mechanismus sankcí uvedený v odstavci 2 se nepoužije na:

a) selhání vypořádání, jejichž důvod nelze přičítat účastníkům obchodu;

b) operace, které se nepovažují za obchodování;

c) obchody, u nichž je účastníkem způsobujícím selhání vypořádání ústřední protistrana, s výjimkou obchodů uzavřených ústřední protistranou, u nichž tato ústřední protistrana nevstupuje mezi protistrany, nebo

d) obchody, u nichž je proti účastníkovi způsobujícímu selhání vypořádání zahájeno úpadkové řízení.

4. Ústřední protistrana může ve svých pravidlech stanovit mechanismus pro krytí ztrát, které by jí mohly vzniknout v důsledku použití odst. 2 třetího pododstavce.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 67, kterými se toto nařízení doplňuje za účelem upřesnění parametrů pro stanovení odrazující a přiměřené výše peněžitých sankcí uvedených v odst. 2 třetím pododstavci tohoto článku, a to na základě všech těchto skutečností:

a) druhu aktiva;

b) likvidity finančního nástroje;

c) druhu obchodu;

d) doby trvání selhání vypořádání.

Při upřesňování parametrů uvedených v prvním pododstavci Komise zohlední míru selhání vypořádání podle jednotlivých kategorií finančních nástrojů a účinek, který by na motivaci protistran a na selhání vypořádání mohly mít nízké nebo záporné úrokové sazby. Parametry použité pro stanovení výše peněžitých sankcí zajistí vysokou úroveň disciplíny při vypořádání a hladké a řádné fungování dotčených finančních trhů.

Komise pravidelně, nejméně však každé čtyři roky, přezkoumává parametry pro stanovení výše peněžitých sankcí, aby znovu posoudila jejich vhodnost a účinnost pro dosahování takové míry selhání vypořádání v Unii, která je považována za přijatelnou s ohledem na dopad na finanční stabilitu Unie.

6. Do 17. ledna 2026 orgán ESMA na svých internetových stránkách zveřejní a průběžně aktualizuje seznam finančních nástrojů uvedených v čl. 5 odst. 1, které jsou přijaty k obchodování nebo obchodovány v obchodním systému nebo jejichž clearing provádí ústřední protistrana.

7. Centrální depozitáři, ústřední protistrany a obchodní systémy zavedou postupy, které jim umožní po konzultaci s příslušnými orgány pozastavit účast účastníka, který soustavně a systematicky nedodává finanční nástroje uvedené v čl. 5 odst. 1 k určenému dni vypořádání, a zveřejnit jeho totožnost poté, co daný účastník dostane příležitost k vyjádření svého stanoviska, a to za předpokladu, že příslušné orgány centrálního depozitáře, ústředních protistran a obchodních systémů a příslušné orgány daného účastníka byly řádně informovány. Kromě konzultací před případným pozastavením účasti oznámí centrální depozitáři, ústřední protistrany a obchodní systémy neprodleně příslušným orgánům pozastavení účasti účastníka. Příslušné orgány okamžitě informují dotčené orgány o pozastavení účasti účastníka.

Zveřejněné informace o pozastavení účasti nesmějí obsahovat osobní údaje ve smyslu čl. 4 bodu. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (*).

Tento odstavec se nevztahuje na účastníky způsobující selhání vypořádání, kteří jsou ústředními protistranami, nebo na případy, kdy je proti účastníkovi způsobujícímu selhání vypořádání zahájeno úpadkové řízení.

8. Tento článek se nepoužije, pokud se hlavní obchodní systém pro obchodování s akciemi nachází v třetí zemi. Místo, kde se hlavní obchodní systém pro obchodování s akciemi nachází, se určí v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 236/2012.

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 67 za účelem doplnění tohoto nařízení upřesněním:

a) důvodů selhání vypořádání, u nichž se má za to, že je nelze přičíst účastníkům obchodu podle odst. 3 písm. a) tohoto článku, a

b) okolností, za nichž se operace nepovažují za obchodování podle odst. 3 písm. b) tohoto článku.

10. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k upřesnění:

a) systému sledování případů selhání vypořádání a podávání zpráv o těchto případech podle odstavce 1;

b) postupů pro výběr a přerozdělení peněžitých sankcí a případných jiných výnosů z těchto sankcí v souladu s odstavcem 2;

c) podmínek, za nichž se má za to, že účastník soustavně a systematicky nedodává finanční nástroje uvedené v odstavci 7.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 17. ledna 2025.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 7a

Postup povinné náhradní koupě

1. Aniž je dotčen mechanismus sankcí uvedený v čl. 7 odst. 2 a právo na dvoustranné zrušení obchodu, může Komise po konzultaci s Evropskou radou pro systémová rizika a na základě analýzy nákladů a přínosů poskytnuté orgánem ESMA podle čl. 74 odst. 4 prostřednictvím prováděcího aktu rozhodnout, u kterých finančních nástrojů uvedených v čl. 5 odst. 1 nebo kategorií obchodů s těmito finančními nástroji se použije postup povinné náhradní koupě uvedený v odstavcích 4 až 10 tohoto článku, pokud se Komise domnívá, že takové povinné náhradní koupě představují nezbytný, vhodný a přiměřený prostředek k řešení míry selhání vypořádání v Unii.

Komise může přijmout prováděcí akt uvedený v prvním pododstavci, pouze pokud jsou splněny obě tyto podmínky:

a) použití mechanismu sankcí uvedeného v článku 7 odst. 2 nevedlo k dlouhodobě udržitelnému snížení počtu selhání vypořádání v Unii nebo k zachování snížené míry selhání vypořádání v Unii, a to ani po přezkumu výše peněžitých sankcí v souladu s čl. 7 odst. 5 druhým pododstavcem a

b) míra selhání vypořádání v Unii má nebo pravděpodobně bude mít negativní dopad na finanční stabilitu Unie.

Pro účely přijetí rozhodnutí uvedeného v prvním pododstavci vezme Komise v úvahu všechny tyto skutečnosti:

a) možný dopad postupu povinné náhradní koupě na finanční trhy v Unii;

b) počet, objem a dobu trvání selhání vypořádání, včetně počtu a objemu selhání vypořádání, která na konci prodloužené lhůty uvedené v odstavci 4 nebyla dořešena;

c) zda se na konkrétní finanční nástroj nebo kategorii obchodů s tímto finančním nástrojem již vztahují vhodná smluvní ustanovení, která přijímajícím účastníkům poskytují právo aktivovat postup náhradní koupě.

Prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle čl. 68 odst. 2. Stanoví datum použitelnosti, které není dříve než jeden rok po jeho vstupu v platnost.

2. Orgán ESMA na svých internetových stránkách zveřejní a průběžně aktualizuje seznam finančních nástrojů určených prováděcím aktem podle odstavce 1.

3. Komise před přijetím prováděcího aktu podle odstavce 1:

a) posoudí účinnost a přiměřenost mechanismu sankcí uvedeného v čl. 7 odst. 2 a, je-li to vhodné, změní strukturu nebo přísnost mechanismu sankcí s cílem zvýšit efektivnost vypořádání v Unii;

b) zváží, zda jsou i přes předchozí uplatnění mechanismu sankcí podle čl. 7 odst. 2 splněny podmínky uvedené v odstavci 1, a důvody pro to, aby konkrétní finanční nástroje a kategorie obchodů podléhaly povinným náhradním koupím, a jejich možné nákladové dopady.

4. Aniž je dotčeno právo na dvoustranné zrušení obchodu, v případě, že Komise přijala prováděcí akt podle odstavce 1, a v případě, že účastník způsobující selhání vypořádání nedodal přijímajícímu účastníkovi finanční nástroje, na něž se tento prováděcí akt vztahuje, ve lhůtě pěti obchodních dnů po uplynutí určeného dne vypořádání (dále jen „prodloužená lhůta“), zahájí se postup povinné náhradní koupě.

Odchylně od prvního pododstavce může být na základě druhu aktiva a likvidity dotčených finančních nástrojů prodloužená lhůta nastavena na nejvýše sedm obchodních dní, pokud by kratší prodloužená lhůta ovlivnila hladké a řádné fungování dotčených trhů.

Odchylně od prvního a druhého pododstavce platí, že pokud se obchod týká finančního nástroje obchodovaného na trhu pro růst malých a středních podniků, činí prodloužená lhůta patnáct obchodních dní, ledaže se daný trh pro růst malých a středních podniků rozhodne uplatňovat kratší lhůtu.

5. Nástroje, na které se vztahuje postup povinné náhradní koupě, se v přiměřené lhůtě poskytnou pro vypořádání a dodají přijímajícímu účastníkovi.

6. Pokud dojde k selhání vypořádání v řetězci obchodů, které vede k selhání vypořádání následných obchodů v řetězci, má každý účastník právo přenést svou povinnost zahájit povinnou náhradní koupi na dalšího účastníka v řetězci.

Má se za to, že prostřední přijímající účastník splnil povinnost provést povinnou náhradní koupi vůči účastníkovi způsobujícímu selhání vypořádání, pokud přenese svou povinnost v souladu s prvním pododstavcem. Prostřední přijímající účastník může rovněž přenést své povinnosti vůči koncovému přijímajícímu účastníkovi podle odstavců 8, 9 a 10 na účastníka způsobujícího selhání vypořádání.

Příslušný centrální depozitář je informován o tom, jak byl obchod, u něhož došlo k selhání, vyřešen v celém řetězci obchodů.

7. Postup povinné náhradní koupě uvedený v odstavci 4 se nevztahuje na:

a) selhání vypořádání, operace a obchody uvedené v čl. 7 odst. 3;

b) obchody zajišťující financování;

c) jiné druhy obchodů, u nichž je postup náhradní koupě nepotřebný;

d) obchody, které spadají do oblasti působnosti článku 15 nařízení (EU) č. 236/2012.

8. Aniž je dotčen mechanismus sankcí uvedený v čl. 7 odst. 2, je-li cena finančních nástrojů dohodnutá v okamžiku uzavření obchodu odlišná od ceny zaplacené za provedení náhradní koupě, zaplatí účastník, který má z tohoto cenového rozdílu prospěch, rozdíl druhému účastníkovi nejpozději druhý obchodní den po dodání finančních nástrojů v návaznosti na náhradní koupi.

9. Je-li náhradní koupě neúspěšná nebo není-li možná, přijímající účastník se může rozhodnout buď si nechat vyplatit peněžitou náhradu, nebo odložit provedení náhradní koupě na vhodnější pozdější dobu (dále jen „doba odkladu“). Nejsou-li příslušné finanční nástroje přijímajícímu účastníkovi dodány do uplynutí doby odkladu, vyplatí se přijímacímu účastníkovi peněžitá náhrada.

Peněžitá náhrada se vyplatí nejpozději druhý obchodní den po uplynutí lhůty pro provedení povinné náhradní koupě podle odstavce 4, nebo pokud přijímací účastník zvolí možnost odložit provedení náhradní koupě, po uplynutí doby odkladu.

10. Účastník způsobující selhání vypořádání nahradí subjektu, který provádí náhradní koupi, veškeré částky zaplacené v souvislosti s procesem náhradní koupě zahájeným podle odst. 4 prvního pododstavce, včetně případných prováděcích poplatků vyplývajících z náhradní koupě. Tyto poplatky musejí být účastníkům jasně sděleny.

11. Odstavce 4 až 10 se použijí na všechny obchody s finančními nástroji uvedenými v čl. 5 odst. 1, které jsou přijaty k obchodování v obchodním systému, obchodovány v obchodním systému nebo jejichž clearing provádí ústřední protistrana, a to takto:

a) v případě obchodů, jejichž clearing provádí ústřední protistrana, provádí ústřední protistrana náhradní koupi podle odstavců 4 až 10;

b) v případě obchodů, jejichž clearing neprovádí ústřední protistrana, ale prováděných v obchodním systému, zahrne obchodní systém do svých vnitřních pravidel povinnost členů a účastníků uplatňovat opatření uvedená v odstavcích 4 až 10;

c) v případě všech ostatních obchodů, které nejsou uvedeny v písmenech a) a b) tohoto pododstavce, zahrnou centrální depozitáři do svých vnitřních pravidel povinnost účastníků podrobit se opatřením uvedeným v odstavcích 4 až 10.

Centrální depozitář poskytne ústředním protistranám a obchodním systémům nezbytné informace o vypořádání, aby mohly plnit své povinnosti podle tohoto odstavce.

Aniž jsou dotčena písmena a), b) a c) prvního pododstavce, mohou centrální depozitáři sledovat provádění náhradních koupí podle uvedených písmen, pokud jde o vícenásobné příkazy k vypořádání týkající se týchž finančních nástrojů a se stejnou lhůtou pro provedení, s cílem minimalizovat počet náhradních koupí, které se mají provést, a tím i dopad na ceny příslušných finančních nástrojů.

12. Tento článek se nepoužije, pokud se hlavní obchodní systém pro obchodování s akciemi nachází ve třetí zemi. Místo, kde se hlavní obchodní systém pro obchodování s akciemi nachází, se určí v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 236/2012.

13. Orgán ESMA může doporučit, aby Komise přiměřeným způsobem pozastavila mechanismus náhradní koupě uvedený v odstavcích 4 až 10 u konkrétních kategorií finančních nástrojů, pokud je to nutné k zamezení vážnému ohrožení finanční stability nebo řádného fungování finančních trhů v Unii nebo k jeho řešení. Toto doporučení je doplněno řádně odůvodněným posouzením jeho nezbytnosti a nezveřejňuje se.

Před vydáním doporučení podle prvního pododstavce orgán ESMA konzultuje členy ESCB a Evropské rady pro systémová rizika.

Po obdržení doporučení a na základě zdůvodnění a důkazů, které předložil orgán ESMA, Komise bez zbytečného odkladu u konkrétních kategorií finančních nástrojů buď prostřednictvím prováděcího aktu pozastaví mechanismus povinné náhradní koupě uvedený v odstavcích 4 až 10, nebo doporučené pozastavení zamítne. Pokud Komise doporučené pozastavení zamítne, své rozhodnutí orgánu ESMA písemně zdůvodní. Tato informace se nezveřejňuje.

Prováděcí akt uvedený ve třetím pododstavci se přijme postupem uvedeným v čl. 68 odst. 3.

Pozastavení mechanismu povinné náhradní koupě se oznámí orgánu ESMA a zveřejní se v *Úředním věstníku Evropské unie* a na internetových stránkách Komise.

Pozastavení mechanismu povinné náhradní koupě je platné po počáteční dobu nepřesahující šest měsíců ode dne použitelnosti tohoto pozastavení.

Pokud důvody pro pozastavení přetrvávají, může Komise prostřednictvím prováděcího aktu platnost pozastavení prodloužit o další období, z nichž žádné nepřesáhne tři měsíce, přičemž celková doba pozastavení nesmí přesáhnout dvanáct měsíců. Prodloužení platnosti pozastavení se zveřejní v souladu s pátým pododstavcem.

Prováděcí akt uvedený v sedmém pododstavci se přijme postupem uvedeným v čl. 68 odst. 3. V dostatečném předstihu před koncem pozastavení podle šestého pododstavce nebo prodloužení podle sedmého pododstavce vydá orgán ESMA Komisi stanovisko k otázce, zda důvody pro pozastavení přetrvávají.

14. Pokud Komise přijala prováděcí akt v souladu s odstavcem 1, pravidelně toto rozhodnutí přezkoumává, nejméně každé čtyři roky, aby posoudila, zda jsou podmínky stanovené v uvedeném odstavci i nadále splněny.

Pokud se Komise domnívá, že povinné náhradní koupě již nejsou odůvodněné nebo neřeší selhání vypořádání v Unii a již nejsou nezbytné, vhodné nebo přiměřené, přijme neprodleně prováděcí akty, kterými se mění nebo zrušuje prováděcí akt uvedený v odstavci 1.

Prováděcí akt uvedený ve druhém pododstavci se přijme přezkumným postupem uvedeným v čl. 68 odst. 2.

Pokud se orgán ESMA domnívá, že povinné náhradní koupě již nejsou odůvodněné nebo neřeší selhání vypořádání v Unii a již nejsou nezbytné, vhodné nebo přiměřené, může Komisi doporučit, aby prováděcí akt uvedený v odstavci 1 změnila nebo zrušila. Obdobně se použijí ustanovení odst. 13 prvního až čtvrtého pododstavce.

15. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k dalšímu upřesnění:

a) podrobností o fungování vhodného postupu náhradní koupě podle odstavců 4 až 10, včetně vhodných lhůt pro dodání finančních nástrojů v návaznosti na postup náhradní koupě stanovených s přihlédnutím k druhu aktiv a likvidity daného finančního nástroje;

b) okolností, za nichž je možné v závislosti na druhu aktiva a likviditě finančních nástrojů nastavit delší trvání prodloužené lhůty v souladu s podmínkami uvedenými v odst. 4 druhém pododstavci a s přihlédnutím ke kritériím pro posuzování likvidity podle čl. 2 odst. 1 bodu 17 nařízení (EU) č. 600/2014;

c) podrobností mechanismu přenesení podle odstavce 6;

d) dalších druhů obchodů, u nichž je postup náhradní koupě nepotřebný, jak je uvedeno v odst. 7 písm. c), jako jsou dohody o finančním zajištění nebo obchody, které zahrnují ustanovení o závěrečném vzájemném započtení;

e) metodiky výpočtu peněžité náhrady podle odstavce 9;

f) nezbytných informací o vypořádání podle odst. 11 druhého pododstavce a

g) podrobností způsobu, jakým účastníci centrálních depozitářů, ústřední protistrany a členové obchodního systému zohlední při provádění povinné náhradní koupě v souladu s odstavcem 11 specifika retailových investorů.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 17. ledna 2025.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).“

4) V čl. 12 odst. 1 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) centrální banky v Unii, které vydávají nejdůležitější měny, v nichž se vypořádání uskutečňuje nebo bude uskutečňovat;

c) případně centrální banka v Unii, na jejíchž účtech se vypořádávají nebo budou vypořádávány peněžní platby ve vypořádacím systému provozovaném centrálním depozitářem.“

5) Článek 17 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce, pokud žádající centrální depozitář nesplňuje všechny požadavky tohoto nařízení, ale lze důvodně předpokládat, že je bude splňovat, až zahájí svou činnost, může příslušný orgán udělit povolení pod podmínkou, že žádající centrální depozitář učinil všechny kroky nezbytné ke splnění požadavků stanovených v tomto nařízení k okamžiku zahájení své činnosti.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Jakmile je žádost považována za úplnou, předá příslušný orgán všechny informace uvedené v žádosti dotčeným orgánům a konzultuje s nimi parametry vypořádacího systému provozovaného žádajícím centrálním depozitářem.

Každý dotčený orgán může příslušnému orgánu do tří měsíců od obdržení informací vydat ve své oblasti působnosti odůvodněné stanovisko. Pokud dotčený orgán v uvedené lhůtě stanovisko neposkytne, má se za to, že vydal kladné stanovisko.

Jestliže alespoň jeden z dotčených orgánů vydá záporné odůvodněné stanovisko a příslušný orgán přesto hodlá povolení udělit, sdělí tento příslušný orgán do jednoho měsíce od obdržení záporného stanoviska dotčeným orgánům důvody, proč hodlá povolení udělit, přestože bylo vydáno záporné stanovisko.

Kterýkoli z dotčených orgánů, které vydaly záporné stanovisko uvedené ve třetím pododstavci, může záležitost postoupit orgánu ESMA s žádostí o podporu podle čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1095/2010.

Není-li záležitost vyřešena do jednoho měsíce od postoupení orgánu ESMA, příslušný orgán, který má v úmyslu udělit povolení, přijme konečné rozhodnutí a dotčeným orgánům poskytne podrobné písemné vysvětlení svého rozhodnutí.

Pokud má příslušný orgán v úmyslu žádost o povolení zamítnout, záležitost se orgánu ESMA nepostupuje.

Záporné stanovisko uvedené ve třetím pododstavci musí být písemné a obsahovat řádné a podrobné odůvodnění, proč nejsou splněny požadavky stanovené tímto nařízením nebo jiné požadavky práva Unie.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„7a. Kromě konzultace s příslušnými orgány podle odstavce 6 může příslušný orgán před udělením povolení žádajícímu centrálnímu depozitáři konzultovat záležitosti uvedené v odstavci 7 s dalšími orgány vykonávajícími dohled nad subjektem, který má v žádajícím centrálním depozitáři kvalifikovanou účast.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„8a. Příslušný orgán bez zbytečného odkladu uvědomí orgány konzultované podle odstavců 4 až 7a o výsledcích povolovacího procesu, včetně případných nápravných opatření.“;

6) V článku 19 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Povolení k externímu zajišťování určité základní služby u třetí strany podle odstavce 1 nebo k rozšíření činností podle odst. 1 písm. a), c) a d) se uděluje postupem stanoveným v článku 17.

Povolení podle odst. 1 písm. b) se uděluje postupem stanoveným v čl. 17 odst. 1, 2, 3, 5 a 8a.

Povolení podle odst. 1 písm. e) se uděluje postupem stanoveným v čl. 17 odst. 1, 2 a 3.

Příslušný orgán informuje žádajícího centrálního depozitáře, zda bylo povolení uděleno nebo zamítnuto, do tří měsíců od předložení úplné žádosti.“;

7) V článku 20 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Centrální depozitář zavede, provádí a udržuje vhodné postupy zajišťující, že v případě odnětí povolení podle odstavce 1 bude provedeno včasné a řádné vypořádání a převod aktiv zákazníků a účastníků na jiného centrálního depozitáře. Mezi tyto postupy patří převod emisních účtů nebo podobných záznamů dokládajících emise cenných papírů a záznamů souvisejících s poskytováním základních služeb uvedených v oddíle A bodech 1 a 2 přílohy.“

8) Článek 22 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Příslušný orgán prověří opatření, strategie, procesy a mechanismy zavedené centrálním depozitářem, včetně plánů uvedených v článku 22a, z hlediska souladu s tímto nařízením a vyhodnotí rizika, kterým centrální depozitář je nebo může být vystaven nebo která vytváří pro hladké fungování trhů s cennými papíry nebo stabilitu finančních trhů.

Příslušný orgán stanoví četnost a hloubku prověření a vyhodnocení podle prvního pododstavce s ohledem na velikost, systémový význam, rizikový profil, povahu, rozsah a složitost činností dotčeného centrálního depozitáře.

Prověření a vyhodnocení se provádí alespoň jednou za tři roky.“

b) odstavce 2, 3 a 4 se zrušují;

c) odstavce 6 a 7 se nahrazují tímto:

„6. Při prověření a vyhodnocení podle odstavce 1 poskytne příslušný orgán v rané fázi nezbytné informace dotčeným orgánům a v příslušných případech orgánu uvedenému v článku 67 směrnice 2014/65/EU a konzultuje s nimi, zda centrální depozitář splňuje požadavky tohoto nařízení nebo jiné požadavky práva Unie, pokud jde o fungování vypořádacích systémů provozovaných daným centrálním depozitářem.

Konzultované orgány mohou do tří měsíců od obdržení informací od příslušného orgánu vydat odůvodněné stanovisko ve své oblasti působnosti.

Pokud některý konzultovaný orgán neposkytne stanovisko v uvedené lhůtě, má se za to, že vydal kladné stanovisko.

Pokud některý konzultovaný orgán vydá záporné odůvodněné stanovisko a příslušný orgán s ním nesouhlasí, tento příslušný orgán do jednoho měsíce od obdržení záporného stanoviska poskytne danému konzultovanému orgánu vyjádření k uvedenému zápornému stanovisku.

Kterýkoli z konzultovaných orgánů, které vydaly záporné stanovisko, může záležitost postoupit orgánu ESMA s žádostí o podporu podle čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1095/2010.

Není-li daná záležitost vyřešena do jednoho měsíce od jejího postoupení orgánu ESMA, příslušný orgán přijme konečné rozhodnutí o prověření a vyhodnocení a dotčeným orgánům poskytne podrobné písemné zdůvodnění svého rozhodnutí.

Záporná stanoviska uvedená ve čtvrtém pododstavci musejí být písemná a obsahovat řádné a podrobné odůvodnění, proč nejsou splněny požadavky stanovené tímto nařízením nebo jiné požadavky práva Unie.

7. Příslušný orgán informuje dotčené orgány, orgán ESMA a případně kolegium uvedené v článku 24a tohoto nařízení a orgán uvedený v článku 67 směrnice 2014/65/EU o výsledcích prověření a vyhodnocení podle odstavce 1 tohoto článku, včetně případných nápravných opatření nebo sankcí.“;

d) odstavec 10 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) informací, které má příslušný orgán poskytnout v souladu s odstavcem 7;“

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 17. ledna 2025.“;

e) v odstavci 11 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Orgán ESMA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 17. ledna 2025.“;

9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 22a

Ozdravné plány a řádná likvidace

1. Centrální depozitář stanoví scénáře, které by mu potenciálně mohly bránit v tom, aby pokračoval ve výkonu svých nejdůležitějších operací a služeb, a posoudí účinnost celé řady možných ozdravných postupů nebo řádné likvidace. V těchto scénářích jsou zohledněna různá nezávislá a související rizika, jimž je centrální depozitář vystaven. Na základě této analýzy centrální depozitář vypracuje a předloží příslušnému orgánu vhodné ozdravné plány své činnosti nebo řádné likvidace.

2. Plány uvedené v odstavci 1 zohledňují velikost, systémový význam, povahu, rozsah a složitost činností dotčeného centrálního depozitáře a obsahují alespoň:

a) věcné shrnutí klíčových strategií ozdravných postupů nebo řádné likvidace;

b) identifikaci nejdůležitějších operací a služeb centrálního depozitáře;

c) vhodné postupy zajišťující získání dodatečného kapitálu, pokud by vlastní kapitál centrálního depozitáře klesl téměř na nebo pod úroveň požadavků stanovených v čl. 47 odst. 1;

d) vhodné postupy zajišťující řádnou likvidaci nebo reorganizaci činností a služeb centrálního depozitáře, pokud by centrální depozitář nebyl schopen získat nový kapitál;

e) vhodné postupy zajišťující včasné a řádné vypořádání a převod aktiv zákazníků a účastníků na jiného centrálního depozitáře v případě, že obnova nejdůležitějších operací a služeb tohoto centrálního depozitáře je trvale nemožná;

f) popis opatření nutných k provádění klíčových strategií.

3. Centrální depozitář je schopen identifikovat a poskytovat spřízněným subjektům informace potřebné k včasnému provádění plánů během stresových scénářů.

4. Tyto plány schvaluje vedoucí orgán nebo jeho příslušný výbor.

5. Centrální depozitář pravidelně a nejméně jednou za dva roky, provádí přezkum a aktualizaci těchto plánů. Každá aktualizace plánů se zasílá příslušnému orgánu.

6. Pokud se příslušný orgán domnívá, že plány centrálního depozitáře nejsou dostatečné, může požadovat, aby centrální depozitář přijal dodatečná opatření nebo vypracoval alternativní opatření.

7. Pokud se na centrálního depozitáře vztahuje směrnice 2014/59/EU a byl vypracován ozdravný plán podle uvedené směrnice, poskytne centrální depozitář tento ozdravný plán příslušnému orgánu.

Pokud je pro centrálního depozitáře zaveden a udržován plán řešení krize podle směrnice 2014/59/EU nebo podobný plán podle vnitrostátního práva, jehož cílem je zajistit pokračování základních služeb centrálního depozitáře, orgán příslušný k řešení krize, nebo pokud takový orgán neexistuje, příslušný orgán informuje orgán ESMA o tom, že takový plán existuje.

Pokud ozdravný plán a plán řešení krize podle směrnice 2014/59/EU nebo jakýkoli podobný plán podle vnitrostátního práva obsahují všechny prvky uvedené v odstavci 2, není centrální depozitář povinen vypracovat plány podle odstavce 1.“;

10) V článku 23 se odstavce 2 až 7 nahrazují tímto:

„2. Na povoleného centrálního depozitáře nebo centrálního depozitáře, který požádal o povolení podle článku 17 a který hodlá poskytovat základní služby uvedené v oddíle A bodech 1 a 2 přílohy ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva jiného členského státu uvedeného v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci písm. a) nebo zřídit pobočku v jiném členském státě, se vztahuje postup podle odstavců 3 až 9 tohoto článku. Centrální depozitář může tyto služby poskytovat teprve poté, co získá povolení podle článku 17, a nikoli dříve, než nastane datum použitelné v souladu s odstavcem 8 tohoto článku.

3. Centrální depozitář, který hodlá služby uvedené v odstavci 2 ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva jiného členského státu uvedeného v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci písm. a) poskytovat poprvé nebo hodlá změnit rozsah těchto poskytovaných služeb, sdělí příslušnému orgánu domovského členského státu tyto informace:

a) hostitelský členský stát;

b) podnikatelský plán, v němž jsou uvedeny především služby, které hodlá centrální depozitář poskytovat, včetně druhu finančních nástrojů vydaných podle práva hostitelského členského státu, v souvislosti s nimiž hodlá centrální depozitář tyto služby poskytovat;

c) měnu nebo měny, které hodlá centrální depozitář používat v procesu vypořádání;

d) posouzení opatření, která hodlá centrální depozitář přijmout, aby svým uživatelům umožnil dodržovat právo hostitelského členského státu uvedené v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci písm. a), pokud jde o akcie.

4. Centrální depozitář, který hodlá poprvé zřídit pobočku v jiném členském státě nebo změnit rozsah základních služeb uvedených v oddíle A bodu 1 přílohy nebo základních služeb uvedených v oddíle A bodu 2 přílohy, a poskytovaných prostřednictvím pobočky, sdělí příslušnému orgánu domovského členského státu tyto informace:

a) informace uvedené v odst. 3 písm. a), b) a c);

b) organizační strukturu pobočky a jména osob odpovědných za její vedení;

c) posouzení opatření, která hodlá centrální depozitář přijmout, aby svým uživatelům umožnil dodržovat právo hostitelského členského státu uvedené v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci písm. a), pokud jde o akcie.

5. Příslušný orgán domovského členského státu bez zbytečného odkladu sdělí posouzení uvedené v odst. 3 písm. d) nebo v odst. 4 písm. c) příslušnému orgánu hostitelského členského státu. Příslušný orgán hostitelského členského státu může příslušnému orgánu domovského členského státu do jednoho měsíce od obdržení tohoto posouzení poskytnout nezávazné stanovisko k tomuto posouzení.

6. Do dvou měsíců od obdržení úplných informací uvedených v odst. 3 písm. a), b) a c) nebo v odst. 4 písm. a) a b) sdělí příslušný orgán domovského členského státu tyto informace příslušnému orgánu hostitelského členského státu, ledaže by měl s ohledem na plánované poskytování služeb důvody pochybovat o přiměřenosti administrativní struktury nebo finanční situaci centrálního depozitáře, který hodlá poskytovat služby v hostitelském členském státě, nebo o přiměřenosti opatření, která hodlá centrální depozitář přijmout v souladu s odst. 3 písm. d) nebo odst. 4 písm. c). Pokud centrální depozitář již poskytuje služby v jiných hostitelských členských státech, mimo jiné prostřednictvím pobočky, příslušný orgán domovského členského státu v uvedené lhůtě rovněž informuje kolegium uvedené v článku 24a.

Příslušný orgán hostitelského členského státu o každém sdělení obdrženém podle prvního pododstavce neprodleně informuje dotčené orgány tohoto členského státu.

Příslušný orgán domovského členského státu neprodleně informuje centrálního depozitáře o datu předání sdělení uvedeného v prvním pododstavci.

7. Pokud se příslušný orgán domovského členského státu v souladu s odstavcem 6 rozhodne nesdělit informace podle odstavce 3 nebo odstavce 4 příslušnému orgánu hostitelského členského státu, zdůvodní své odmítnutí dotčenému centrálnímu depozitáři do dvou měsíců ode dne, kdy dané informace obdržel, a o svém rozhodnutí informuje příslušný orgán hostitelského členského státu a kolegium uvedené v článku 24a.

8. Centrální depozitář může začít poskytovat služby nebo zřídit pobočku podle odstavce 2 nejdříve 15 kalendářních dnů po dni předání sdělení uvedeného v odst. 6 prvním pododstavci příslušným orgánem domovského členského státu příslušnému orgánu hostitelského členského státu.

9. V případě změny informací uvedených v dokumentech předložených podle odstavce 3 nebo odstavce 4 uvědomí centrální depozitář o této změně písemně příslušný orgán domovského členského státu nejméně jeden měsíc předtím, než se tato změna uskuteční. Příslušný orgán domovského členského státu o této změně neprodleně uvědomí příslušný orgán hostitelského členského státu a kolegium uvedené v článku 24a.

10. Orgán ESMA může vydat obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010, v nichž upřesní rozsah posouzení, které je centrální depozitář povinen poskytnout podle odst. 3 písm. d) a odst. 4 písm. c) tohoto článku.“;

11) Článek 24 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Příslušný orgán domovského členského státu může k účasti na kontrolách na místě přizvat pracovníky příslušných orgánů hostitelských členských států a orgánu ESMA.

Příslušný orgán domovského členského státu předává orgánu ESMA a kolegiu uvedenému v článku 24a zjištění z kontrol na místě a informace o jakýchkoliv nápravných opatřeních nebo sankcích, o nichž tento příslušný orgán rozhodl.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Příslušný orgán domovského členského státu centrálního depozitáře na žádost příslušného orgánu hostitelského členského státu neprodleně sdělí totožnost emitentů usazených v hostitelském členském státě a účastníků držících finanční nástroje vydané podle práva hostitelského členského státu ve vypořádacích systémech provozovaných centrálním depozitářem, který poskytuje základní služby uvedené v oddíle A bodech 1 a 2 přílohy v souvislosti s finančními nástroji vydanými podle práva daného hostitelského členského státu, a jakékoli další důležité informace týkající se činností centrálního depozitáře, který v tomto hostitelském členském státě poskytuje základní služby prostřednictvím pobočky.“;

c) odstavec 4 se zrušuje;

d) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Pokud má příslušný orgán hostitelského členského státu jasné a prokazatelné důvody k domněnce, že centrální depozitář poskytující v souladu s článkem 23 služby na jeho území porušuje povinnosti vyplývající z ustanovení tohoto nařízení, informuje o svém zjištění příslušný orgán domovského členského státu, orgán ESMA a kolegium uvedené v článku 24a.

Pokud i přes opatření přijatá příslušným orgánem domovského členského státu centrální depozitář svým jednáním nadále porušuje povinnosti vyplývající z ustanovení tohoto nařízení, přijme příslušný orgán hostitelského členského státu poté, co uvědomí příslušný orgán domovského členského státu, veškerá vhodná opatření nezbytná k zajištění souladu s ustanoveními tohoto nařízení na svém území. Příslušný orgán hostitelského členského státu o těchto opatřeních bez zbytečného odkladu informuje orgán ESMA a kolegium uvedené v článku 24a.

Příslušný orgán hostitelského členského státu nebo příslušný orgán domovského členského státu mohou věc předat orgánu ESMA, který může postupovat v souladu s pravomocemi, jež jsou mu svěřeny podle článku 19 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

e) odstavec 7 se zrušuje.

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 24a*

Kolegium orgánů dohledu

1. Příslušný orgán domovského členského státu zřídí kolegium orgánů dohledu, které bude plnit úkoly uvedené v odstavci 8 ve vztahu k centrálnímu depozitáři, jehož činnosti jsou považovány za činnosti zásadního významu pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů alespoň ve dvou hostitelských členských státech.

2. Kolegium je zřízeno do jednoho měsíce ode dne, kdy:

a) příslušný orgán domovského členského státu určí, že činnosti vykonávané centrálním depozitářem alespoň ve dvou hostitelských členských státech mají zásadní význam, nebo

b) jeden ze subjektů uvedených v odstavci 4 příslušnému orgánu domovského členského státu oznámil, že činnosti vykonávané centrálním depozitářem alespoň ve dvou hostitelských členských státech mají zásadní význam.

3. Kolegium řídí a předsedá mu příslušný orgán domovského členského státu.

4. Kolegium se skládá z:

a) orgánu ESMA;

b) příslušného orgánu domovského členského státu;

c) dotčených orgánů uvedených v článku 12;

d) příslušných orgánů hostitelských členských států, v nichž mají činnosti centrálního depozitáře zásadní význam;

e) orgánu EBA, pokud byl centrální depozitář povolen podle čl. 54 odst. 3.

5. Pokud činnosti centrálního depozitáře, pro něhož je kolegium zřízeno, nemají zásadní význam v členském státě, v němž je usazen dceřiný podnik patřící do stejné skupiny společností jako centrální depozitář nebo jeho mateřský podnik, nebo pokud je centrální depozitář, pro něhož je kolegium zřízeno, oprávněn poskytovat služby v jiném členském státě v souladu s čl. 23 odst. 2, příslušný orgán a dotčené orgány tohoto členského státu se mohou na požádání kolegia účastnit.

6. Předseda oznámí složení kolegia orgánu ESMA do jednoho měsíce od zřízení kolegia a každou změnu jeho složení do jednoho měsíce od provedení této změny. Orgán ESMA a příslušný orgán domovského členského státu na svých internetových stránkách bez zbytečného odkladu zveřejní seznam členů uvedeného kolegia a tento seznam průběžně aktualizují.

7. Příslušný orgán, který není členem kolegia, může kolegium požádat o jakékoli informace, které jsou důležité pro plnění jeho úkolů v oblasti dohledu.

8. Aniž jsou dotčeny povinnosti příslušných orgánů podle tohoto nařízení, zajišťuje kolegium:

a) výměnu informací, včetně žádostí o informace podle článků 13, 14 a 15 a informace o procesu prověření a vyhodnocení podle článku 22;

b) účinný dohled tím, že zamezí zbytečným duplicitním opatřením v oblasti dohledu, jako jsou žádosti o informace;

c) dohodu o dobrovolném rozdělení úkolů mezi své členy;

d) výměnu informací o povoleném externím zajišťování nebo rozšíření činností a služeb podle článku 19;

e) spolupráci mezi orgány domovského členského státu a hostitelského členského státu podle článku 24 v souvislosti s opatřeními uvedenými v čl. 23 odst. 3 písm. d) a s jakýmikoli otázkami, které se vyskytnou při poskytování služeb v jiných členských státech;

f) výměnu informací o struktuře skupiny, vrcholném vedení, vedoucím orgánu a akcionářích podle článku 27;

g) výměnu informací o postupech nebo opatřeních, které mají významný dopad na správu a řízení nebo řízení rizik centrálních depozitářů patřících do skupiny.

9. Předseda svolává zasedání kolegia nejméně jednou ročně nebo na žádost člena kolegia.

K usnadnění plnění úkolů přidělených kolegiu podle odstavce 8 mohou členové kolegia zařazovat na pořad jednání zasedání další body.

Předseda může k jednáním kolegia o konkrétních tématech přizvat v jednotlivých případech další účastníky.

Členové kolegia, jiní než jeho předseda, se mohou rozhodnut, že se jednání kolegia nezúčastní.

10. Na žádost kteréhokoli ze svých členů přijme kolegium v souladu s odstavcem 11 nezávazná stanoviska, pokud jde o:

a) otázky zjištěné během procesů prověření a vyhodnocení podle článku 22 nebo 60;

b) otázky související s externím zajišťováním nebo rozšířením činností a služeb podle článku 19 nebo

c) otázky týkající se jakéhokoli možného porušení tohoto nařízení v důsledku poskytování služeb v hostitelském členském státě, jak je uvedeno v čl. 24 odst. 5.

11. Kolegium přijímá nezávazná stanoviska prostou většinou hlasů. Členové uvedení v odst. 4 písm. b), c) a d) mají hlasovací práva. Každý člen s hlasovacím právem má jeden hlas. Členové s hlasovacím právem, kteří zastávají více než jednu funkci, včetně funkce příslušného orgánu a dotčeného orgánu, mají jeden hlas za každou funkci, v níž působí. Orgány EBA a ESMA nemají hlasovací práva.

12. Činnost kolegia se řídí písemnou dohodou mezi všemi jeho členy.

Tato dohoda určí praktické mechanismy pro činnost kolegia, včetně způsobů komunikace mezi členy kolegia, a může určit úkoly, které jim mají být svěřeny.

13. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní kritéria, podle nichž by bylo možné činnosti centrálního depozitáře v hostitelském členském státě považovat za činnost zásadního významu pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů v tomto hostitelském členském státě.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 17. ledna 2025.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

13) Článek 25 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Centrální depozitář ze třetí země, který hodlá poskytovat základní službu uvedenou v oddíle A bodě 3 přílohy ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva jiného členského státu uvedeného v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci, oznámí tuto skutečnost orgánu ESMA. Orgán ESMA informuje o obdrženém oznámení příslušný orgán členského státu, podle jehož práva jsou finanční nástroje vydány.“;

b) v odstavci 4 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) centrální depozitář ze třetí země je usazen nebo povolen ve třetí zemi, která není identifikována jako vysoce riziková třetí země v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle čl. 9 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 (*).

_____

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).“;

c) v odstavci 6 se pátý pododstavec nahrazuje tímto:

„Do šesti měsíců od předložení úplné žádosti nebo od přijetí rozhodnutí o rovnocennosti Komisí v souladu s odstavcem 9, podle toho, co nastane později, orgán ESMA informuje žádajícího centrálního depozitáře písemně s úplným odůvodněním svého rozhodnutí o tom, zda bylo uznání vydáno, nebo zamítnuto.“;

d) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„13. Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, k upřesnění informací, které centrální depozitář ze třetí země poskytne orgánu ESMA v oznámení uvedeném v odstavci 2a. Tyto informace jsou omezeny na to, co je nezbytně nutné, a zahrnují následující informace, je-li to vhodné a jsou-li k dispozici:

a) počet účastníků nacházejících se v Unii, kterým centrální depozitář ze třetí země poskytuje nebo hodlá poskytovat služby uvedené v odstavci 2a;

b) počet a objem obchodů s finančními nástroji vydanými podle práva některého členského státu vypořádaných v předchozím roce;

c) počet a objem obchodů vypořádaných účastníky z Unie během předchozího roku.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 17. ledna 2025.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

14) Článek 26 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud centrální depozitář hodlá poskytovat bankovní doplňkové služby jiným centrálním depozitářům v souladu s čl. 54 odst. 2a prvním pododstavcem písm. b), má zavedena jasná pravidla a postupy, které řeší možné střety zájmů a snižují riziko diskriminačního zacházení vůči všem jiným takovým centrálním depozitářům a jejich účastníkům.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Centrální depozitář udržuje a uplatňuje účinná písemná organizační a administrativní opatření ke zjištění a řízení veškerých potenciálních střetů zájmů mezi svými účastníky nebo jejich zákazníky a samotným centrálním depozitářem, včetně:

a) vedoucích pracovníků centrálního depozitáře;

b) zaměstnanců centrálního depozitáře;

c) členů vedoucího orgánu centrálního depozitáře;

d) všech osob, které mají nad centrálním depozitářem přímou nebo nepřímou kontrolu;

e) všech osob s úzkým propojením s kteroukoli z osob uvedených v písmenech a), b) a c) a

f) všech osob s úzkým propojením se samotným centrálním depozitářem.

Centrální depozitář má zavedeny a uplatňuje adekvátní postupy řešení veškerých případných střetů zájmů.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„9. Orgán EBA vypracuje v úzké spolupráci s orgánem ESMA a s členy ESCB návrhy regulačních technických norem s cílem dále upřesnit pravidla a postupy uvedené v odst. 2 druhém pododstavci.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 17. ledna 2025.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.“;

15) Článek 27 se mění takto:

a) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pro účely tohoto článku se nezávislým členem vedoucího orgánu rozumí člen vedoucího orgánu, který nemá s daným centrálním depozitářem, jeho ovládajícími akcionáři, jeho vedením ani jeho účastníky žádný obchodní, příbuzenský ani jiný vztah, jenž zakládá střet zájmů, a který k nim neměl žádný takový vztah v období pěti let před svým členstvím ve vedoucím orgánu.“;

b) odstavce 6, 7 a 8 se nahrazují tímto:

„6. Příslušný orgán nevydá povolení centrálnímu depozitáři, pokud není informován o totožnosti jeho akcionářů nebo členů, ať přímých či nepřímých, fyzických či právnických osob, které v něm mají kvalifikované účasti, a o výši těchto kvalifikovaných účastí.

7. Příslušný orgán odmítne vydat povolení centrálnímu depozitáři, pokud není přesvědčen o vhodnosti akcionářů či společníků, kteří v něm mají kvalifikovanou účast, s ohledem na potřebu zajistit řádné a obezřetné řízení centrálního depozitáře.

8. Pokud existují úzká propojení mezi centrálním depozitářem a jinými fyzickými nebo právnickými osobami, vydá příslušný orgán povolení pouze v případě, že mu tato propojení nebrání v účinném dohledu.

9. Pokud osoby uvedené v odstavci 6 vykonávají vliv, který by mohl být na újmu řádnému a obezřetnému řízení centrálního depozitáře, přijme příslušný orgán vhodná opatření k ukončení tohoto stavu, která mohou zahrnovat odnětí povolení centrálnímu depozitáři.

10. Příslušný orgán odmítne vydat povolení, pokud mu právní a správní předpisy třetí země vztahující se na jednu nebo více fyzických či právnických osob, s nimiž má centrální depozitář úzké propojení, nebo pokud mu obtíže spojené s prosazováním těchto právních a správních předpisů brání v účinném dohledu.

11. Centrální depozitář neprodleně:

a) poskytne příslušnému orgánu informace o vlastnické struktuře centrálního depozitáře, a zejména o totožnosti a velikosti podílů všech osob, které mají v centrálním depozitáři kvalifikovanou účast;

b) zveřejní:

i) informace poskytnuté příslušnému orgánu podle písmene a) a

ii) převod vlastnických práv, který vede ke změně kontroly nad centrálním depozitářem.“;

16) Vkládají se nové články, které znějí:

„*Článek 27a*

Informování příslušných orgánů

1. Centrální depozitář oznámí svému příslušnému orgánu veškeré změny ve svém vedení a poskytne mu všechny informace nezbytné k posouzení jeho souladu s požadavky podle čl. 27 odst. 1 až 5.

V případech, kdy by mohlo jednání člena vedoucího orgánu poškodit řádné a obezřetné řízení centrálního depozitáře, přijme příslušný orgán vhodná opatření, jež mohou zahrnovat vyloučení uvedeného člena z vedoucího orgánu.

2. Každá fyzická či právnická osoba nebo takové osoby jednající ve vzájemné shodě (dále jen „navrhovaný nabyvatel“), které přijaly rozhodnutí přímo nebo nepřímo nabýt kvalifikovanou účast v centrálním depozitáři nebo přímo nebo nepřímo takovou účast zvýšit s tím důsledkem, že by podíl na hlasovacích právech nebo na kapitálu, který drží, dosáhl 10 %, 20 %, 30 % nebo 50 % nebo tyto hodnoty překročil anebo s důsledkem, že by se centrální depozitář stal jejich dceřiným podnikem (dále jen „navrhované nabytí“), to nejprve písemně oznámí příslušnému orgánu daného centrálního depozitáře a uvedou výši své zamýšlené účasti a důležité informace, jak je uvedeno v čl. 27b odst. 4.

Každá fyzická či právnická osoba, která přijala rozhodnutí přímo nebo nepřímo zcizit kvalifikovanou účast v centrálním depozitáři (dále jen „navrhovaný prodávající“), to nejprve písemně oznámí příslušnému orgánu a uvede výši této účasti. Tato osoba rovněž oznámí příslušnému orgánu každé rozhodnutí snížit svou kvalifikovanou účast tak, že by podíl na hlasovacích právech nebo na kapitálu, který drží, klesl pod 10 %, 20 %, 30 % nebo 50 % anebo tak, že by centrální depozitář přestal být dceřiným podnikem dotčené osoby.

3. Příslušný orgán bezodkladně a v každém případě do dvou pracovních dnů od obdržení oznámení uvedeného v odstavci 2 a od obdržení informací uvedených v odstavci 4 písemně potvrdí jejich přijetí navrhovanému nabyvateli nebo navrhovanému prodávajícímu.

Příslušný orgán ve lhůtě 60 pracovních dnů ode dne písemného potvrzení o přijetí oznámení a všech dokumentů, které k němu mají být přiloženy na základě seznamu uvedeného v čl. 27b odst. 4 (dále jen „lhůta pro posouzení“), provede posouzení stanovené v čl. 27b odst. 1 (dále jen „posouzení“).

Příslušný orgán uvědomí navrhovaného nabyvatele nebo navrhovaného prodávajícího při potvrzení přijetí o konci lhůty pro posouzení.

4. Příslušný orgán může během lhůty pro posouzení, avšak nejpozději v její padesátý pracovní den, požádat o další informace nezbytné pro dokončení posouzení. Tato žádost je písemná a upřesňuje, které doplňující informace jsou třeba.

Lhůta pro posouzení se staví na dobu ode dne zaslání žádosti příslušného orgánu o informace do obdržení odpovědi na ni od navrhovaného nabyvatele. Toto pozastavení nepřesáhne 20 pracovních dnů. Příslušný orgán může podle svého uvážení vznést jakoukoli další žádost o doplnění nebo objasnění informací, to však nesmí vést ke stavění lhůty pro posouzení.

5. Příslušný orgán může prodloužit pozastavení uvedené v odst. 4 druhém pododstavci až na 30 pracovních dnů, pokud se navrhovaný nabyvatel nachází nebo je regulován mimo Unii nebo je fyzickou či právnickou osobou, které nepodléhají dohledu podle tohoto nařízení nebo podle nařízení (EU) č. 648/2012 nebo podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES (*), 2009/138/ES (**) nebo 2011/61/EU (***) nebo směrnice 2013/36/EU nebo 2014/65/EU.

6. Pokud se příslušný orgán po ukončení posuzování rozhodne vyjádřit nesouhlas s navrhovaným nabytím, vyrozumí o tom písemně do dvou pracovních dnů a před uplynutím lhůty pro posouzení navrhovaného nabyvatele a své rozhodnutí odůvodní. S výhradou vnitrostátního práva je možné náležité odůvodnění takového rozhodnutí na žádost navrhovaného nabyvatele zpřístupnit veřejnosti. Příslušný orgán však může toto zveřejnění provést i v případě, že o to navrhovaný nabyvatel nepožádá, pokud tak stanoví vnitrostátní právo.

7. Pokud příslušný orgán nevyjádří nesouhlas s navrhovaným nabytím ve lhůtě pro posouzení, považuje se za schválené.

8. Příslušný orgán může stanovit maximální lhůtu na dokončení navrhovaného nabytí a tuto lhůtu může v případě potřeby prodloužit.

9. Členské státy pro oznamování přímých nebo nepřímých nabytí hlasovacích práv nebo kapitálu příslušnému orgánu a pro jejich schvalování tímto orgánem nestanoví požadavky přísnější, než jsou stanoveny v tomto nařízení.

Článek 27b

Posouzení

1. Příslušný orgán při posuzování oznámení uvedeného v čl. 27a odst. 2 a informací uvedených v čl. 27a odst. 4 hodnotí s ohledem na možný vliv navrhovaného nabyvatele na centrálního depozitáře a za účelem zajištění řádného a obezřetného řízení centrálního depozitáře, v němž je navrhováno nabytí, vhodnost navrhovaného nabyvatele a finanční rozumnost navrhovaného nabytí podle všech těchto kritérií:

a) pověst a finanční zdraví navrhovaného nabyvatele;

b) pověst, znalosti, dovednosti a zkušenosti všech osob, které budou v důsledku navrhovaného nabytí řídit činnosti centrálního depozitáře;

c) zda bude centrální depozitář schopen soustavně dodržovat toto nařízení;

d) skutečnost, zda existuje důvodné podezření, že ve spojení s navrhovaným nabytím dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně ve smyslu článku 1 směrnice (EU) 2015/849 nebo že by navrhované nabytí mohlo zvýšit riziko takového jednání.

Při posuzování finančního zdraví navrhovaného nabyvatele věnuje příslušný orgán zvláštní pozornost typu obchodní činnosti prováděné a zamýšlené v centrálním depozitáři, v němž je navrhováno nabytí.

Při posuzování schopnosti centrálního depozitáře dodržovat toto nařízení věnuje příslušný orgán zvláštní pozornost tomu, zda má skupina, jejíž součástí se centrální depozitář stane, strukturu umožňující účinný dohled, účinnou výměnu informací mezi příslušnými orgány a rozdělení působnosti mezi příslušnými orgány.

2. Příslušné orgány mohou vyjádřit nesouhlas s navrhovaným nabytím pouze tehdy, pokud je to na základě kritérií stanovených v odstavci 1 důvodné nebo pokud informace předložené navrhovaným nabyvatelem nejsou úplné.

3. Členské státy nestanoví žádné předběžné podmínky co do výše účasti, které má být dosaženo, ani neumožňují svým příslušným orgánům posuzovat navrhované nabytí z hlediska hospodářských potřeb trhu.

4. Členské státy zveřejní seznam informací, jež jsou nutné k provedení posouzení a jež mají být poskytnuty příslušným orgánům spolu s oznámením uvedeným v čl. 27a odst. 2. Požadované informace jsou přiměřené a odpovídají povaze navrhovaného nabyvatele a navrhovaného nabytí. Členské státy nepožadují informace, které pro obezřetnostní posuzování nemají význam.

5. Bez ohledu na čl. 27a odst. 2 až 5, pokud byly příslušnému orgánu oznámeny dva nebo více návrhů na nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti ve stejném centrálním depozitáři, přistupuje příslušný orgán ke všem navrhovaným nabyvatelům nediskriminačním způsobem.

6. Příslušné orgány si bez zbytečného odkladu vzájemně poskytují veškeré informace, které jsou pro posouzení podstatné nebo relevantní. Na požádání si vzájemně sdělují veškeré relevantní informace a z vlastního podnětu veškeré podstatné informace. V rozhodnutí příslušného orgánu, který vydal povolení centrálnímu depozitáři, v němž je navrhováno nabytí, se uvedou veškeré názory nebo výhrady příslušného orgánu pověřeného dohledem nad navrhovaným nabyvatelem.

7. Orgán ESMA vydá v úzké spolupráci s orgánem EBA obecné pokyny v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1095/2010 k posuzování vhodnosti každé osoby, která bude řídit činnost centrálního depozitáře, jakož i k procesním pravidlům a hodnotícím kritériím pro obezřetnostní posuzování přímého nebo nepřímého nabývání a zvyšování účastí v centrálních depozitářích.

Článek 27c

Výjimka pro centrální depozitáře poskytující bankovní doplňkové služby

Články 27a a 27b se nevztahují na centrálního depozitáře, který byl povolen podle čl. 54 odst. 3 a podléhá směrnici 2013/36/EU.

_____

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1).

(***) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).“;

17) V článku 28 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Výbory uživatelů poskytují vedoucímu orgánu stanoviska k zásadním opatřením, která mají dopad na členy, včetně kritérií pro přijímání emitentů nebo účastníků do jednotlivých vypořádacích systémů a úrovně služeb. Úroveň služeb zahrnuje výběr clearingového a vypořádacího systému, provozní struktury centrálního depozitáře, rozsahu vypořádaných nebo zaznamenaných produktů, využití technologií pro činnost centrálního depozitáře a příslušných postupů.“;

18) V článku 29 se vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Centrální depozitář vyžaduje, aby emitenti získali a předali centrálnímu depozitáři platný identifikační kód právnické osoby.“;

19) Článek 36 se nahrazuje tímto:

„*Článek 36*

Obecná ustanovení

Centrální depozitář musí mít pro každý vypořádací systém, který provozuje, zavedena vhodná pravidla a postupy, včetně spolehlivých účetních postupů a kontrolních mechanismů, aby byla zajištěna celistvost emisí cenných papírů a bylo možné minimalizovat a řídit rizika spojená s úschovou cenných papírů a vypořádáním obchodů s cennými papíry.“;

20) V článku 40 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pokud vypořádání přes účty u centrální banky podle odstavce 1 není vhodné a možné, může centrální depozitář nabídnout vypořádání peněžních plateb ve všech svých vypořádacích systémech nebo jejich části prostřednictvím účtů vedených u úvěrové instituce, prostřednictvím centrálního depozitáře, který má povolení poskytovat služby uvedené v oddíle C přílohy, bez ohledu na to, zda se jedná o stejnou skupinu podniků v konečném důsledku kontrolovanou týmž mateřským podnikem, či nikoli, nebo prostřednictvím vlastních účtů. Pokud centrální depozitář nabídne vypořádání takových peněžních plateb prostřednictvím účtů u úvěrové instituce, prostřednictvím vlastních účtů nebo účtů jiného centrálního depozitáře, učiní tak v souladu s ustanoveními hlavy IV.“;

21) V článku 47 se zrušuje odstavec 2.

22) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 47a*

Odložené netto vypořádání

1. Centrální depozitáři, kteří uplatňují odložené netto vypořádání, stanoví pravidla a postupy použitelné na tento mechanismus a na vypořádání čistých pohledávek a závazků účastníků.

2. Centrální depozitáři, kteří uplatňují odložené netto vypořádání, měří, sledují a řídí úvěrové riziko a riziko likvidity vyplývající z tohoto mechanismu a podávají o těchto rizicích zprávy příslušným orgánům.

3. Orgán ESMA vypracuje v úzké spolupráci s orgánem EBA a členy ESCB návrhy regulačních technických norem, v nichž upřesní podrobnosti měření, sledování a řízení úvěrového rizika a rizika likvidity i podávání zpráv o těchto rizicích centrálními depozitáři v souvislosti s odloženým netto vypořádáním.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 17. ledna 2025.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

23) V čl. 49 odst. 1 se druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„Aniž je dotčeno právo emitenta uvedené v prvním pododstavci, nadále se použije právo obchodních společností nebo podobné právo daného členského státu, podle něhož jsou cenné papíry vydány. Právem obchodních společností nebo podobným právem daného členského státu, podle nichž jsou cenné papíry vydány, se rozumí:

a) právo obchodních společností nebo podobné právo členského státu, v němž je emitent registrován a

b) rozhodné právo obchodních společností nebo podobné právo členského státu, podle něhož jsou cenné papíry vydány.

Členské státy sestaví přehled příslušných klíčových ustanovení svého práva obchodních společností nebo podobného práva podle druhého pododstavce. Příslušné orgány sdělí uvedený přehled orgánu ESMA do 17. ledna 2025. Orgán ESMA tento přehled zveřejní do 17. února 2025. Členské státy tento přehled pravidelně a nejméně každé dva roky aktualizují. Aktualizovaný přehled sdělují v těchto pravidelných intervalech orgánu ESMA. Orgán ESMA tento aktualizovaný přehled zveřejní. “;

24) V článku 52 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Předloží-li centrální depozitář žádost o přístup k jinému centrálnímu depozitáři podle článků 50 a 51, vyřídí hostitelský centrální depozitář žádost neprodleně a žádajícímu centrálnímu depozitáři odpoví ve lhůtě tří měsíců. Pokud hostitelský centrální depozitář s žádostí souhlasí, provede se propojení centrálních depozitářů v přiměřené lhůtě, která není delší než dvanáct měsíců.“;

25) Článek 54 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Centrální depozitář, který má v úmyslu provádět vypořádání peněžních plateb ve všech svých vypořádacích systémech nebo jejich části prostřednictvím vlastních účtů podle čl. 40 odst. 2 nebo který jinak hodlá poskytovat jakékoli bankovní doplňkové služby uvedené v odstavci 1, získá povolení za podmínek stanovených v odstavcích 3, 6, 7, 8 a 9a tohoto článku.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„2a. Centrálnímu depozitáři, který má v úmyslu provádět vypořádání peněžních plateb ve všech svých vypořádacích systémech nebo jejich části prostřednictvím účtů vedených u úvěrové instituce nebo u centrálního depozitáře v souladu s čl. 40 odst. 2, se udělí povolení za podmínek stanovených v odstavcích 3 až 9a tohoto článku, aby za tímto účelem určil:

a) jednu nebo více úvěrových institucí povolených v souladu s článkem 8 směrnice 2013/36/EU nebo

b) jednoho nebo více centrálních depozitářů s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby podle odstavce 3 tohoto článku.

Povolení určit úvěrové instituce nebo centrální depozitáře v souladu s prvním pododstavcem se použije pouze ve vztahu k bankovním doplňkovým službám uvedeným v příloze v oddíle C pro vypořádání peněžních plateb ve všech vypořádacích systémech nebo části vypořádacích systémů centrálního depozitáře, který usiluje o využívání bankovních doplňkových služeb, a nikoli k provádění jiných činností.

Úvěrové instituce a centrální depozitáře s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby určené v souladu s prvním pododstavcem se považují za zúčtovatele.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Jsou-li splněny všechny tyto podmínky, centrálnímu depozitáři může být uděleno povolení určit úvěrovou instituci, která bude poskytovat bankovní doplňkové služby pro vypořádání peněžních plateb ve všech vypořádacích systémech tohoto centrálního depozitáře nebo jejich části podle odst. 2a písm. a):

a) úvěrová instituce splňuje obezřetnostní požadavky stanovené v čl. 59 odst. 1, 3 a 4 a požadavky týkající se dohledu stanovené v článku 60;

b) úvěrová instituce sama neposkytuje žádnou ze základních služeb uvedených v příloze v oddíle A;

c) povolení podle článku 8 směrnice 2013/36/EU se použije pouze k poskytování bankovních doplňkových služeb uvedených v příloze v oddíle C pro vypořádání peněžních plateb ve všech vypořádacích systémech nebo části vypořádacích systémů centrálního depozitáře, který usiluje o využívání bankovních doplňkových služeb, a nikoli k provádění jakýchkoli jiných činností;

d) na úvěrovou instituci se vztahuje dodatečný kapitálový požadavek zohledňující rizika, včetně úvěrového rizika a rizika likvidity, která vyplývají z poskytování vnitrodenního úvěru mimo jiné účastníkům vypořádacího systému nebo jiným uživatelům služeb centrálního depozitáře;

e) úvěrová instituce v souladu s čl. 59 odst. 4 písm. j) tohoto nařízení informuje alespoň jednou měsíčně příslušný orgán o míře vnitrodenního rizika likvidity a jeho řízení a jednou za rok tyto informace zveřejní jako součást veřejného zpřístupňování informací požadovaného podle části osmé nařízení (EU) č. 575/2013;

f) úvěrová instituce předložila příslušnému orgánu náležitý ozdravný plán, který zajistí nepřetržité provádění jeho nejdůležitějších operací i v situacích, kdy riziko likvidity nebo úvěrové riziko vzniká v důsledku poskytování bankovních doplňkových služeb prostřednictvím samostatné právnické osoby.“;

d) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Pokud má centrální depozitář v úmyslu určit úvěrovou instituci nebo centrálního depozitáře v souladu s odstavcem 2a k vypořádání peněžních plateb ve všech svých vypořádacích systémech nebo jejich části, neprovádí se tyto peněžní platby v měně země, v níž je centrální depozitář, který provedl určení, usazen.“;

e) odstavce 5, 6 a 7 se nahrazují tímto:

„5. Odstavec 4 se nevztahuje na úvěrové instituce uvedené v odst. 2a písm. a) a odstavec 4a se nevztahuje na úvěrové instituce a centrální depozitáře uvedené v odstavci 2a, které nabízejí vypořádání peněžních plateb ve všech vypořádacích systémech centrálního depozitáře nebo jejich části, pokud celková hodnota tohoto peněžního vypořádání prostřednictvím účtů otevřených u těchto úvěrových institucí a případně centrálních depozitářů vypočtená za období jednoho roku nepřevyšuje prahovou hodnotu stanovenou v souladu s odstavcem 9.

Příslušný orgán alespoň jednou ročně ověří, že prahová hodnota uvedená v prvním pododstavci je dodržována. Příslušný orgán předá svá zjištění spolu s podkladovými údaji orgánům ESMA a EBA. Příslušný orgán předá svá zjištění rovněž členům ESCB. Aniž je dotčen čl. 40 odst. 1, pokud příslušný orgán zjistí, že došlo k překročení prahové hodnoty, bude od dotčeného centrálního depozitáře vyžadovat, aby požádal o povolení v souladu s odstavcem 2. Dotčený centrální depozitář předloží žádost o povolení do šesti měsíců.

6. Pokud se příslušný orgán domnívá, že expozice jedné úvěrové instituce vůči koncentraci rizik podle čl. 59 odst. 3 a 4 není dostatečně zmírněna, může příslušný orgán požadovat, aby centrální depozitář určil více než jednu úvěrovou instituci nebo centrálního depozitáře uvedeného v odstavci 2a nebo aby určil úvěrovou instituci nebo centrálního depozitáře uvedeného v odstavci 2a, kromě toho, že sám poskytuje služby v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

7. Centrální depozitář, který má povolení poskytovat jakékoli bankovní doplňkové služby, a úvěrová instituce určená v souladu s odst. 2a písm. a) trvale splňují podmínky potřebné k udělení povolení podle tohoto nařízení a neprodleně informují příslušné orgány o veškerých podstatných změnách, které mají vliv na podmínky pro udělení povolení.“;

f) v odstavci 8 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„8. Orgán EBA vypracuje v úzké spolupráci s orgánem ESMA a s členy ESCB návrhy regulačních technických norem k určení dodatečného rizikového kapitálového požadavku podle odst. 3 písm. d) a odst. 4 písm. d).“;

g) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„9. Orgán EBA vypracuje v úzké spolupráci se členy ESCB a orgánem ESMA návrhy regulačních technických norem pro určení prahové hodnoty uvedené v odstavci 5 a související požadavky na řádné řízení rizik a obezřetnostní požadavky ke zmírnění rizik ve vztahu k určení úvěrových institucí v souladu s odstavcem 2a. Při vypracovávání těchto norem orgán EBA zohlední:

a) důsledky pro stabilitu trhu, které by mohly vyplynout ze změny rizikového profilu centrálních depozitářů a jejich účastníků, včetně systémovému významu centrálních depozitářů pro fungování trhů s cennými papíry;

b) důsledky týkající se úvěrového rizika a rizika likvidity pro centrální depozitáře, určenou zapojenou úvěrovou instituci a pro účastníky centrálního depozitáře, které vyplývají z vypořádání peněžních plateb prostřednictvím účtů vedených u úvěrových institucí vyňatých z působnosti odstavce 4;

c) možnost, aby centrální depozitáři vypořádali peněžní platby v několika měnách;

d) nutnost zabránit nezamýšlenému posunu od vypořádání v penězích centrální banky k vypořádání v penězích komerčních bank i odrazování centrálních depozitářů od úsilí o vypořádání v penězích centrální banky a

e) potřebu zajistit rovné podmínky pro centrální depozitáře v Unii.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 17. ledna 2025.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010. “;

26) Článek 55 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Centrální depozitář předloží žádost o povolení určit úvěrovou instituci nebo centrálního depozitáře s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby nebo o povolení, aby on sám mohl poskytovat jakékoli bankovní doplňkové služby, jak je stanoveno v článku 54, příslušnému orgánu domovského členského státu.

2. Žádost obsahuje veškeré informace nezbytné k tomu, aby se příslušný orgán přesvědčil, že centrální depozitář a případně určená úvěrová instituce nebo centrální depozitář s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby učinily k okamžiku udělení povolení všechny potřebné kroky pro splnění svých povinností stanovených v tomto nařízení. Žádost obsahuje podnikatelský plán uvádějící zamýšlené bankovní doplňkové služby, organizační strukturu vztahů mezi centrálním depozitářem a případnou určenou úvěrovou institucí nebo centrálním depozitářem s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby a způsob, jakým daný centrální depozitář nebo případně určená úvěrová instituce nebo centrální depozitář s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby hodlají splnit obezřetnostní požadavky stanovené v čl. 59 odst. 1, 3, 4 a 4a a další podmínky stanovené v článku 54.“;

b) odstavec 5 se mění takto:

i) první, druhý a třetí pododstavec se nahrazují tímto:

„Orgány uvedené v odst. 4 písm. a) až e) vydají do dvou měsíců od obdržení informací podle uvedeného odstavce odůvodněné stanovisko k povolení. Pokud některý orgán neposkytne stanovisko v uvedené lhůtě, má se za to, že vydal kladné stanovisko.

Pokud orgán uvedený v odst. 4 písm. a) až e) vydá záporné odůvodněné stanovisko, poskytne příslušný orgán, který má v úmyslu udělit povolení, orgánům uvedeným v odst. 4 písm. a) až e) do jednoho měsíce od obdržení tohoto záporného stanoviska důvody týkající se tohoto záporného stanoviska.

Pokud kterýkoli z orgánů uvedených v odst. 4 písm. a) až e) vydá do jednoho měsíce po předložení uvedeného odůvodnění záporné stanovisko a příslušný orgán má přesto v úmyslu povolení udělit, může kterýkoli z orgánů, které vydaly záporné stanovisko, záležitost postoupit orgánu ESMA s žádostí o podporu podle čl. 31 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 1095/2010.“;

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Příslušný orgán bez zbytečného odkladu informuje orgány uvedené v odst. 4 písm. a) až e) o výsledcích povolovacího postupu, včetně případných nápravných opatření.“;

27) Článek 59 se mění takto:

a) odstavec 4 se mění takto:

i) písmena c), d) a e) se nahrazují tímto:

„c) udržují dostatečné způsobilé likvidní zdroje ve všech významných měnách pro včasné poskytování služeb vypořádání na základě širokého spektra různých stresových scénářů, včetně rizika likvidity vyplývajícího ze selhání alespoň dvou účastníků, včetně svých mateřských podniků a dceřiných podniků, vůči nimž mají největší expozice;

d) zmírňují příslušná rizika likvidity pomocí způsobilých likvidních zdrojů v každé významné měně, jako jsou například peníze u emisní centrální banky a jiných důvěryhodných finančních institucí, přislíbené úvěrové linky nebo jiná podobná ujednání a vysoce likvidní zajištění nebo investice, které jsou okamžitě dostupné a převoditelné na peníze v rámci předjednaných a vysoce spolehlivých dohod o financování, a to i za mimořádných, ale možných tržních podmínek, a zjišťují, měří a sledují riziko likvidity vyplývající ze vztahu s jednotlivými finančními institucemi, jež pro řízení svého rizika likvidity využívají;

e) využívají-li předjednaných a vysoce spolehlivých dohod o financování, přislíbených úvěrových linek nebo podobných ujednání, zvolí si jako poskytovatele likvidity výhradně důvěryhodné finanční instituce; stanoví a uplatňují vhodné souhrnné limity pro každého příslušného poskytovatele likvidity včetně svého mateřského podniku a dceřiných podniků; “

ii) písmeno i) se nahrazuje tímto:

„i) mají předjednané a vysoce spolehlivé dohody, na jejichž základě mohou včas převést zajištění, jež jim poskytl zákazník, který selhal, na peníze, a v případě využití nezávazných ujednání zjistí, zda byla identifikována a zmírněna veškerá související potenciální rizika;“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„4a. Pokud centrální depozitář hodlá poskytovat bankovní doplňkové služby jiným centrálním depozitářům v souladu s čl. 54 odst. 2a prvním pododstavcem písm. b), má zavedena jasná pravidla a postupy pro řešení jakéhokoli případného úvěrového rizika, rizika likvidity a rizika koncentrace, která vyplývají z poskytování těchto služeb.“;

c) v odstavci 5 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„5. Orgán EBA vypracuje v úzké spolupráci s orgánem ESMA a se členy ESCB návrhy regulačních technických norem s cílem dále upřesnit rámce a nástroje pro sledování, měření, řízení úvěrového rizika a rizika likvidity podle odstavců 3 a 4, včetně rizika vznikajícího v průběhu dne, a pro podávání zpráv o těchto rizicích a jejich zveřejnění, a vypracuje také pravidla a postupy uvedené v odstavci 4a. Tyto návrhy regulačních technických norem se případně přizpůsobí regulačním technickým normám přijatým v souladu s čl. 46 odst. 3 nařízení (EU) č. 648/2012.

Orgán EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 17. ledna 2025.“;

28) Článek 60 se mění takto:

a) v odstavci 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány uvedené v prvním pododstavci pravidelně a alespoň jednou za dva roky posoudí, zda určená úvěrová instituce nebo centrální depozitář s povolením poskytovat bankovní doplňkové služby plní požadavky stanovené v článku 59, a o výsledcích svého dohledu podle tohoto odstavce, včetně případných nápravných opatření nebo sankcí, informují příslušný orgán centrálního depozitáře, který následně vyrozumí orgány uvedené v čl. 55 odst. 4 a, v příslušných případech, kolegium uvedené v článku 24a.“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„Příslušný orgán centrálního depozitáře po konzultaci s příslušnými orgány uvedenými v odstavci 1 a dotčenými orgány alespoň jednou za dva roky přezkoumá a vyhodnotí:“;

ii) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Příslušný orgán centrálního depozitáře pravidelně a alespoň jednou za dva roky informuje orgány uvedené v čl. 55 odst. 4 a, v příslušných případech, kolegium uvedené v článku 24a o výsledcích svého prověření a vyhodnocení podle tohoto odstavce, včetně případných nápravných opatření nebo sankcí.“;

29) Článek 67 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 17. září 2014.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 5 a 9 je svěřena Komisi na dobu neurčitou od 16. ledna 2024.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 2 a v čl. 7 odst. 5 a 9 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti žádných již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

d) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 2 a čl. 7 odst. 5 a 9 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.“;

30) V článku 68 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.“;

31) Článek 69 se mění takto:

a) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Vnitrostátní pravidla pro povolování centrálních depozitářů se uplatní do dne přijetí rozhodnutí podle tohoto nařízení o povolení centrálního depozitáře a jeho činností, včetně propojení centrálních depozitářů, nebo do 17. ledna 2025, podle toho, co nastane dříve.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„4a. Vnitrostátní pravidla pro uznávání centrálních depozitářů ze třetích zemí platí do dne přijetí rozhodnutí podle tohoto nařízení o uznání centrálního depozitáře ze třetí země a jeho činností, nebo do 17. ledna 2027, podle toho, co nastane dříve.

Centrální depozitář ze třetí země, který poskytuje základní služby uvedené v oddíle A bodech 1 a 2 přílohy ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva některého členského státu uvedeného v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci podle platných vnitrostátních pravidel pro uznávání centrálních depozitářů ze třetích zemí, to orgánu ESMA oznámí do dvou let od 16. ledna 2024.

Orgán ESMA vypracuje návrhy regulačních technických norem, k upřesnění informací, které je centrální depozitář ze třetí země povinen poskytnout orgánu ESMA v oznámení uvedeném v druhém pododstavci. Tyto informace jsou omezeny na to, co je nezbytně nutné, a zahrnují následující informace, je-li to vhodné a jsou-li k dispozici:

a) počet účastníků, kterým centrální depozitář ze třetí země poskytuje nebo hodlá poskytovat služby uvedené v druhém pododstavci;

b) kategorie finančních nástrojů, v souvislosti s nimiž centrální depozitář ze třetí země tyto služby poskytuje a

c) celkový objem a hodnota těchto finančních nástrojů.

Orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 17. ledna 2025.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit toto nařízení přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 10 až 14 nařízení (EU) č. 1095/2010.

4b. Centrální depozitář ze třetí země, který poskytoval základní služby uvedené v oddíle A bodě 3 přílohy ve vztahu k finančním nástrojům vydaným podle práva některého členského státu uvedeného v čl. 49 odst. 1 druhém pododstavci před 17. lednem 2026, předloží oznámení uvedené v čl. 25 odst. 2a do 17. ledna 2026.

4c. Pokud centrální depozitář předložil úplnou žádost o uznání v souladu s čl. 25 odst. 4, 5 a 6 přede dnem 16. ledna 2024, ale orgán ESMA do uvedeného dne nevydal rozhodnutí v souladu s čl. 25 odst. 6, platí vnitrostátní pravidla pro uznávání centrálních depozitářů až do vydání rozhodnutí orgánu ESMA.“;

c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 14 znění platném před 16. lednem 2024 se nadále použije až do dne použitelnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého na základě čl. 7 odst. 5.

Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 15, písm. a), b) a g) ve znění platném před 16. lednem 2024 se nadále použije až do dne použitelnosti aktu v přenesené pravomoci přijatého na základě čl. 7 odst. 10.

7. Příslušné orgány zřídí kolegia podle článku 24a do jednoho měsíce ode dne vstupu regulačních technických norem přijatých podle čl. 24a odst. 13 v platnost.

8. Centrální depozitář, který v jiném členském státě poskytoval základní služby uvedené v oddíle A bodech 1 a 2 přílohy nebo který tam zřídil pobočku v souladu s článkem 23 použitelným před 16. lednem 2024, podléhá postupu stanovenému v čl. 23 odst. 3 až 6, pouze pokud jde o:

a) zřízení nové pobočky;

b) změnu rozsahu těchto služeb.“;

32) Článek 72 se zrušuje.

33) Článek 74 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„1. Orgán ESMA ve spolupráci s orgánem EBA a příslušnými orgány a dotčenými orgány předloží Komisi zprávy, v nichž posoudí tendence, potenciální rizika a slabá místa a v případě potřeby doporučí preventivní nebo nápravná opatření pro trhy se službami, na něž se vztahuje toto nařízení. V těchto zprávách se uvede posouzení těchto aspektů:“;

ii) písmena a), b) a c) se nahrazují tímto:

„a) efektivnosti vypořádání domácích a přeshraničních operací za jednotlivé členské státy, přičemž se zohlední alespoň:

i) počet a objem selhání vypořádání a jejich vývoj;

ii) dopad peněžitých sankcí na selhání vypořádání u různých nástrojů;

iii) doba trvání a hlavní faktory selhání vypořádání;

iv) kategorie finančních nástrojů a trhů, kde jsou pozorovány nejvyšší míry selhání vypořádání;

v) mezinárodní srovnání míry selhání vypořádání;

vi) výše peněžitých sankcí uvedených v článku 7;

vii) v příslušných případech počet a objem povinných náhradních koupí uvedených v článku 7a;

viii) veškerá opatření přijatá příslušnými orgány k řešení situací, kdy je efektivnost vypořádání centrálního depozitáře během šestiměsíčního období výrazně nižší než průměrné míry efektivnosti vypořádání zaznamenané na trhu Unie;

aa) míry efektivnosti vypořádání ve srovnání se situací na hlavních kapitálových trzích třetích zemí, jakož i pokud jde o obchodované nástroje a druhy obchodů prováděných na těchto trzích;

b) přiměřenosti peněžitých sankcí za selhání vypořádání, a zejména potřeby větší flexibility ve vztahu k těmto sankcím za selhání vypořádání v souvislosti s nelikvidními finančními nástroji;

c) počtu a objemu obchodů, které jsou vypořádány mimo vypořádací systémy provozované centrálními depozitáři, a jejich vývoje v čase, včetně srovnání s počtem a objemem obchodů vypořádaných ve vypořádacích systémech provozovaných centrálními depozitáři na základě informací obdržených podle článku 9 a jakýchkoli jiných relevantních informací, jakož i dopadu tohoto vývoje na hospodářskou soutěž na trhu s vypořádáním a jakákoli případná rizika pro finanční stabilitu vyplývající z internalizovaného vypořádání;“;

iii) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„l) nakládání s oznámeními předloženými v souladu s čl. 25 odst. 2a.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Zprávy podle odstavce 1 se Komisi předkládají takto:

a) každé dva roky v případě zpráv uvedených v odst. 1 písm. a), aa), b), c), i) a l);

b) každé tři roky v případě zpráv uvedených v odst. 1 písm. d) a f);

c) nejméně jednou za tři roky, v každém případě však do šesti měsíců od provedení srovnávacího hodnocení postupem dle článku 24, v případě zpráv uvedených v odst. 1 písm. g);

d) na žádost Komise v případě zpráv uvedených v odst. 1 písm. e), h), j) a k).

Zprávy uvedené v odstavci 1 se předloží Komisi do 30. dubna příslušného roku určeného v souladu s periodicitou stanovenou v prvním pododstavci tohoto odstavce.“;

(c) doplňují se nové odstavce, které znějí:

“3. Do 17. ledna 2025 a poté každé dva roky předloží orgán ESMA v úzké spolupráci se členy ESCB Evropskému parlamentu a Radě zprávu o posouzení možného zkrácení období uvedeného v čl. 5 odst. 2 první větě (dále jen „cyklus vypořádání“). Tato zpráva obsahuje všechny tyto náležitosti:

a) posouzení vhodnosti zkrácení cyklu vypořádání a možného dopadu tohoto zkrácení na centrální depozitáře, obchodní systémy a další účastníky trhu;

b) posouzení nákladů a přínosů zkrácení cyklu vypořádání v Unii, v příslušných případech s rozlišením různých finančních nástrojů a kategorií obchodů;

c) podrobný popis přechodu na kratší cyklus vypořádání, v příslušných případech s rozlišením různých finančních nástrojů a kategorií obchodů;

d) přehled mezinárodního vývoje cyklů vypořádání a jejich dopadu na kapitálové trhy v Unii.

4. Na žádost Komise poskytne orgán ESMA analýzu nákladů a přínosů zavedení povinného postupu náhradní koupě. Tato analýza nákladů a přínosů obsahuje tyto prvky:

a) průměrnou dobu selhání vypořádání s ohledem na finanční nástroje nebo kategorie obchodů s těmito finančními nástroji, na něž by se mohly vztahovat povinné náhradní koupě;

b) dopad zavedení povinného postupu náhradní koupě na trh Unie, včetně posouzení důvodů selhání vypořádání, na něž by se povinná náhradní koupě mohla vztahovat, a analýzu toho, jaké důsledky by měl postup povinné náhradní koupě vztahující se ke konkrétním finančním nástrojům a kategoriím obchodů, pokud by se na ně vztahoval;

c) uplatnění obdobného řízení náhradní koupě na srovnatelných trzích třetích zemí a dopad na konkurenceschopnost trhu Unie;

d) jakýkoli jasný dopad na finanční stabilitu v Unii vyplývající ze selhání vypořádání;

e) jakýkoli jasný dopad na roztříštěnost kapitálových trhů v Unii vyplývající z rozdílné míry efektivnosti vypořádání, včetně důvodů těchto rozdílů a vhodných opatření k jejich omezení.

5. Orgán EBA ve spolupráci se členy ESCB a orgánem ESMA zveřejní výroční zprávu o těch centrálních depozitářích, kteří pro poskytování bankovních doplňkových služeb určují jiné centrální depozitáře nebo úvěrové instituce. Tato zpráva zohlední zjištění týkající se sledování prahové hodnoty příslušnými orgány podle čl. 54 odst. 5 a důsledky týkající se úvěrů a likvidity pro centrální depozitáře poskytující bankovní doplňkové služby pod touto prahovou hodnotou.

6. Orgán ESMA po konzultaci se členy ESCB předloží Komisi nejpozději do 17. ledna 2025 zprávu o vhodnosti použití dalších regulačních nástrojů ke zvýšení efektivnosti vypořádání v Unii.

Tato zpráva zahrnuje alespoň utváření objemů obchodů, částečné vypořádání obchodů se selháním a používání programů automatického půjčování/výpůjček.

Poté orgán ESMA po konzultaci se členy ESCB podává každé tři roky zprávu o případných dalších nástrojích, které by mohly zvýšit efektivnost vypořádání v Unii. Pokud nebyly zjištěny žádné nové nástroje, orgán ESMA o tom informuje Komisi a není povinen předkládat zprávu.

7. Do 17. ledna 2026 předloží orgán EBA v úzké spolupráci se členy ESCB a orgánem ESMA Evropskému parlamentu a Radě zprávu o posouzení zbytkové úvěrové ztráty související se zbytkovými úvěrovými expozicemi podle čl. 59 odst. 3 písm. g) a o způsobech, jak ji řešit. Tato zpráva se zpřístupní veřejnosti.“;

34) Článek 75 se nahrazuje tímto:

„Článek 75

Přezkum

Do 17. ledna 2029 provede Komise přezkum tohoto nařízení a vypracuje o něm obecnou zprávu. Komise posoudí zejména:

a) záležitosti uvedené v čl. 74 odst. 1 písm. a) až l), určí, zda existují faktické překážky hospodářské soutěže v souvislosti se službami, jichž se toto nařízení týká, jež nejsou dostatečně upraveny, a zváží případnou potřebu dalších opatření pro:

   i) zvýšení efektivnosti vypořádání;

   ii) omezení dopadů selhání centrálních depozitářů na daňové poplatníky;

   iii) řešení veškerých zjištěných problémů v oblasti hospodářské soutěže nebo finanční stability souvisejících s internalizovaným vypořádáním;

   iv) minimalizaci překážek přeshraničního vypořádání;

   v) zajištění odpovídajících pravomocí a informací pro orgány ke sledování rizik;

b) fungování regulačního rámce a dohledového rámce pro centrální depozitáře v Unii, zejména ty centrální depozitáře, jejichž činnost má zásadní význam pro fungování trhů s cennými papíry a ochranu investorů v Unii alespoň ve dvou hostitelských členských státech, se zaměřením zejména na přeshraniční poskytování služeb, potenciální rizika pro zákazníky a účastníky centrálních depozitářů, ochranu investorů a finanční stabilitu v Unii;

c) fungování a oblast působnosti regulačního a dohledového rámce Unie pro centrální depozitáře ze třetích zemí, zejména dohled nad nimi při poskytování služeb v Unii, včetně úlohy orgánu ESMA.

Zprávu spolu s případnými návrhy Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě.“.

Článek 2

Změny nařízení (EU) č. 236/2012

V nařízení (EU) č. 236/2012 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 15

Postupy náhradní koupě

Ústřední protistrana v členském státě, která poskytuje zúčtovací služby pro akcie, zajistí, aby byly zavedeny postupy, které splňují všechny tyto požadavky:

a) jestliže fyzická nebo právnická osoba, které prodávají akcie, jsou schopny tyto akcie dodat pro vypořádání do čtyř obchodních dnů po dni, kdy se vypořádání má uskutečnit, jsou automaticky aktivovány postupy pro náhradní koupi akcií, aby bylo zajištěno jejich dodání pro vypořádání;

b) jestliže není možné provést náhradní koupi akcií pro účely vypořádání, je kupujícímu zaplacena částka vycházející z hodnoty akcií, které měly být dodány ke dni dodání, a částka pokrývající ztráty, jež kupujícímu v důsledku selhání vypořádání vznikly;

c) všechny částky placené podle písmen a) a b) uhradí fyzická nebo právnická osoba, které selhaly při vypořádání.“

Článek 3

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Následující body článku 1 se však použijí od 17. ledna 2026:

a) bod 3 ve vztahu k čl. 7 odst. 3 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 909/2014;

b) bod 13 písm. a);

c) bod 22 ve vztahu k čl. 47a odst. 1 a 2 nařízení (EU) č. 909/2014;

d) bod 25 písm. e);

e) bod 27 písm. a).

Kromě toho, čl. 1 bod 33, písm. a) a b) se použije od 1. května 2024.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 13. prosince 2023.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předseda*
R. METSOLA	P. NAVARRO RÍOS